

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie C · número 351

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural

Sessió 13, dimarts 21 de juny de 2022

Presidència de la I. Sra. Meritxell Serret i Aleu

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i el conseller d'Interior sobre el programa per a la prevenció i extinció d'incendis per a la temporada d'estiu del 2022

355-00062/13

3

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 13 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural (CARPA) s'obre a les tres de la tarda i tres minuts. Presideix Meritxell Serret i Aleu, acompanyada del vicepresident, Joaquim Paladella Curto, i la secretària, Cristina Casol Segués. Assisteix la Mesa el lletrat Xavier Muro i Bas.

Hi són presents Judit Alcalà González, Ramon Espadaler Parcerisas, Mario Garcia Gómez, Cristòfol Gimeno Iglesias, Rosa Maria Ibarra Ollé i Sílvia Romero Galera, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jaume Butinyà i Sitjà, Alba Camps i Roca, Antoni Flores i Ardiaca, Lluïsa Llop i Fernández, Chakir el Homrani Lesfar i José Rodríguez Fernández, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Jeannine Abella i Chica, Mercè Esteve i Pi, Anna Feliu Moragues, Marta Madrenas i Mir i Salvador Vergés i Tejero, pel G. P. de Junts per Catalunya; Antonio Ramón López Gómez i Sergio Macián de Greef, pel G. P. de VOX en Catalunya; Dani Cornellà Detrell, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Lucas Silvano Ferro Solé, pel G. P. d'En Comú Podem; Matías Alonso Ruiz, pel G. P. de Ciutadans, i Alejandro Fernández Álvarez, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Teresa Jordà i Roura, i el conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena i Garcia.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural i la Comissió d'Interior amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural i el conseller d'Interior sobre el programa per a la prevenció i extinció d'incendis per a la temporada d'estiu del 2022 (tram. 355-00062/13). Consellera del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Conseller del Departament d'Interior. Sessió informativa.

La presidenta

Molt bona tarda.

Sessió informativa amb la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i el conseller d'Interior sobre el programa per a la prevenció i extinció d'incendis per a la temporada d'estiu del 2022

355-00062/13

Avui celebrem la compareixença que es fa anualment i que es va veure alterada per la situació de la pandèmia, l'any passat. I enguany, per tant, podem fer com correspon la sessió informativa aquí a la comissió d'agricultura, ramaderia, pesca i alimentació, conjuntament amb la Comissió d'Interior, perquè compareguin els consellers d'ambdós departaments, en aquest cas, la consellera Teresa Jordà, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i... No, perdona, això està mal escrit. Qui ho ha escrit això? La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural –perdoneu–, i el conseller d'Interior, el senyor Joan Ignasi Elena.

Per tant, la dinàmica serà que intervindran els dos consellers –primer, la consellera Jordà; després, el conseller Elena–, per vint minuts cadascun. I, després, obrirem el torn perquè els diferents grups parlamentaris feu la intervenció de deu minuts. I cada grup parlamentari ja m'heu dit si parlarà una o dues persones, però us administrareu vosaltres mateixos el temps corresponent. D'acord?

Doncs sense més preàmbuls, moltes gràcies per ser avui aquí als dos consellers, consellera i conseller. Consellera, tens la paraula. Endavant.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (Teresa Jordà i Roura)

Molt bé; moltes gràcies, presidenta i president d'ambdues comissions. Molt bona tarda a totes i a tots. Conseller, un plaer ser avui aquí amb tu en aquesta comparei-

xença. Directors i directores generals que ens acompanyeu, president del secretariat de les ADFs, en definitiva, tots els que ens acompanyeu i, per descomptat, els diputats i diputades, començo per una obvietat: els incendis forestals suposen avui, sens dubte, l'amenaça o la més gran amenaça per al medi natural al nostre país. Malauradament, aquests darrers dies ho estem veient i ho hem vist de manera molt evident: prop de quatre mil hectàrees als municipis d'Artesa de Segre, Ogern, Castellar de Ribera, Corbera, la Foradada, Frena, Lladurs, Sallent, Peramola, Saldes, Santa Coloma de Gramenet, Cabó, Coll de Nargó, Olivella, Lloret, Cornudella de Montsant i Bot. Ho saben, n'estic convençudíssima, és evident, el país es troba en una situació greu, en una situació extrema, en una situació complicada i, per tant, em permetran que comenci la meva intervenció donant les gràcies, com no podria ser d'altra manera, a totes aquelles persones que s'hi han deixat la pell de dia, però també s'hi han deixat la pell de nit per fer possible que el país deixés de cremar. Des d'aquí un sincer agraïment a tots els cossos d'emergència, ja siguin professionals o ja siguin voluntaris, i també a la pagesia del nostre país, que ha llaurat i ha segat per assegurar el futur de la terra.

Mirin, és extremadament essencial entendre que la gravetat de la situació actual està relacionada amb factors del propi territori com l'orografia, però també està marcada pels canvis en el clima i també els canvis d'usos del territori. I veuran que n'aniré parlant al llarg de la meva intervenció, precisament, perquè és aquest el fil que relliga tot allò que té a veure amb la gestió forestal, tot allò que té a veure amb la prevenció d'incendis. Ho hem vist també aquests darrers dies als incendis del Solsonès i de la Noguera: tenim els boscos estressats i els tenim estressats per la sequera i per l'augment de les temperatures, i tenim també els boscos més densos i més continus que mai. Tenim, per tant, boscos que poden cremar també més que mai.

Ens trobem davant una veritable emergència forestal, cal dir-ho, i cal fer-ho sense palliatius. Ens trobem en una situació on, per una banda, els nostres boscos ho estan passant molt malament pels efectes del canvi climàtic: davant la falta d'aigua, davant de la sequera i de l'augment de temperatures, val a dir que aquests boscos, els nostres boscos, estan extremadament estressats. I, per altra banda, l'abandonament del món rural i de la gestió forestal ha fet que tinguem boscos molt densos, que tinguem boscos també amb molt sotabosc –per tant, molts arbres competint, val a dir-ho, competint per l'aigua–, més biomassa, molta més biomassa acumulada i més continuïtat de la massa forestal.

I amb tots aquests ingredients, el resultat és una situació de gran càrrega de combustible, molta càrrega de combustible disponible, evidentment, en uns boscos estressats que, en gran part, també estan mancats d'aquesta gestió, i, per tant, un gran risc d'incendi. De fet, val a dir que tenim els boscos més vulnerables que mai i amb més risc d'incendi que mai.

La millor manera de protegir els nostres boscos és evitar que se'ns cremin, eh? És una obvietat, però és així. Aquest cap de setmana haurem perdut quatre mil hectàrees, aproximadament quatre mil hectàrees; quatre mil hectàrees on hem perdut fusta, però també hem perdut cultius i també hem perdut biodiversitat. I, si m'ho permeten, una reflexió: quan parlem de protegir la biodiversitat del país, no es tracta de protegir només una sola espècie, sinó que es tracta d'actuar per tal de protegir la majoria d'espècies possibles.

Com hem arribat fins aquí? Mirin, el gran èxit de la prevenció d'incendis del nostre país, que ha permès reduir els incendis i la superfície cremada durant els darrers trenta anys, ha estat, sens dubte..., i això ens ho hem de dir, perquè suposo que ho parlarà el conseller Elena, però ara parlem d'aquests cinc dies, aquestes gairebé quatre mil hectàrees, però, òbviament, el potencial era esgarrifós, era extremadament esgarrifós.

Val a dir també..., i així ho vull fer i així em sembla que ho he de fer, parlar del que s'ha fet durant aquests trenta anys, perquè també és el que ha permès que avui

s'hagin cremat aproximadament quatre mil hectàrees i no moltes més. D'entrada, una política de prevenció valenta i, deixin-m'ho dir així també, encertada, i l'eficiència també dels cossos d'extinció. Tenim uns molt bons bombers i bombers i també tenim tots els ADFs del nostre país. És aquest un model únic que sempre sempre cal posar en valor.

Quines han estat, doncs, les tres claus de les polítiques de prevenció? En primer lloc, el coneixement de les causes que provoquen els incendis. Això ens ha permès aplicar mesures concretes a causes específiques. Hem millorat molt en la prevenció, perquè coneixem les causes que provoquen els incendis i, per tant, els podem evitar molt abans. En segon lloc, l'èxit del sistema de predicció del risc d'incendi al nostre país. Tenim coneixement tècnic i tenim coneixement científic, i tenim també molta experiència acumulada. Alguns exemples que ja són referents són l'emissió diària del mapa de perill, així com altres derivades seves, eh?, d'aquest mapa, com el mapa, per exemple, en aquest cas, d'ignició de cereal en l'època de sega –també molt important–, entre moltes altres.

Ho hem vist també aquests dies: una bona predicció permet també anticipar-se als episodis crítics i permet també, alhora, establir mesures extraordinàries en cas necessari. Un exemple, també, amb el sistema de predicció: podem prendre mesures extraordinàries com, per exemple, tancar els massissos.

I, en tercer lloc, arran dels grans incendis del 1994 que deuen recordar, Catalunya va instaurar en aquell moment una política de control de les activitats de risc d'incendis durant les campanyes, que després s'ha traslladat parcialment a tot l'any. Aquest control és la clau que va permetre reduir de forma significativa el nombre d'incendis i, en conseqüència, també la superfície cremada. Si fem una retrospectiva a la prevenció d'incendis forestals dels darrers trenta anys, de les últimes tres dècades, veurem que hem evolucionat molt –hem evolucionat molt. Sense les tasques de prevenció que hem fet, la superfície cremada és evident que seria molt més gran.

Alguns exemples. El total d'incendis iniciats, per exemple, en línies elèctriques l'any 94 era de cent. En canvi, el 2021 va ser de trenta-nou. Si mirem els incendis causats per la campanya de la sega del 2009, que és el primer any en el qual tenim dades, en aquest cas, la xifra és de vint-i-nou, enfront dels sis de l'any passat per aquesta causa. I certament és substancial en el nombre d'incendis, però el més destacable és també la davallada en la superfície afectada, tant en focs forestals com en focs que cremen exclusivament superfície agrícola –en aquest cas, superfície que no la computaríem com a superfície forestal. Tanmateix, aquesta política de prevenció basada en el control i el coneixement de les causes val a dir que, d'alguna manera, ha tocat sostre.

Ho hem fet bé. De fet, s'ha fet tan bé –deixin-m'ho dir així– durant aquests trenta anys, aquests exemples que els hi poso, que hi ha poc marge en reduir més les causes. Òbviament podem fer moltes altres coses, però les causes..., evidentment, les continuarem vetllant i continuarem vetllant, però es pot fer poc més. Això vol dir no que deixarem d'intentar reduir les causes, eh?, òbviament –intento explicar-me, però, en qualsevol cas, en aquest sentit s'ha fet bé–, però és cert que cal un canvi de paradigma. Cal fer una aposta clara i ferma per la gestió del paisatge, per dissenyar i executar infraestructures de prevenció d'incendis, per recuperar el mosaic agroforestal i per tenir un país, sens dubte, molt més resilient. Només així estarem realment preparats per fer front a l'onada d'incendis que segur que no m'equivoco si dic que ens espera.

I és que, com saben, els escenaris de futur dibuixats pels efectes del canvi climàtic presenten situacions complexes. Han augmentat els dies crítics, allargant la campanya d'incendis a raó d'1,5 respecte als anys setanta, que és molt. Hi ha també una disminució del nombre d'incendis i de la superfície cremada. De fet, aproximadament de sis-cents a dos-cents al mateix període. I ara realment qui pateix –qui pateix de veritat– són justament els nostres boscos. Pateixen perquè no estan adaptats a

aquests escenaris que vindran. Tenim uns boscos que van néixer fa cinquanta o seixanta anys –més o menys, eh?– en unes condicions molt diferents, extremadament diferents, de les que tenim ara de temperatura o de sequera. I per això necessiten, aquests boscos, adaptar-se a aquesta situació de canvi climàtic.

La regió mediterrània, la nostra, s'escalfa un vint per cent més ràpid que la mitjana mundial. Els boscos són un dels ecosistemes que més pateixen els efectes, sens dubte, d'aquest escalfament global. I ho poden fer de dues maneres, els boscos, per adaptar-s'hi: o cremant de manera natural o gestionant. És a dir, o cremen o els gestionem, però és evident que necessiten adaptar-s'hi. Hem de fer molta més gestió de la que fèiem. De fet, som capaços de treballar amb les causes –ho he explicat, ho hem vist–, però no n'hi ha prou perquè estem justament en una situació d'emergència climàtica. En altres paraules, les tempestes elèctriques d'aquests dies no les podrem evitar –no les podrem evitar–, però sí podem preparar els boscos per quan arribin. I, a més, no només cal gestió forestal, sinó que també hem de facilitar les condicions perquè els bombers puguin actuar i ho puguin fer, evidentment, amb la màxima comoditat i les màximes facilitats.

La realitat forestal del nostre país la saben perfectament. Amb un seixanta-quatre per cent del territori forestal i una gestió forestal que no arriba al vint per cent de la superfície, ha provocat unes càrregues de combustible que superen amb escreix la capacitat d'extinció en cas d'incendi. Hi torno: l'abandonament agrícola i ramader del territori evidentment ha agreujat aquesta situació al llarg d'aquestes dècades. Tots els nostres ecosistemes han de canviar per adaptar-se al nou clima. Aturar el canvi és abonar les perturbacions que provocaran el canvi, com els incendis. Actuar i gestionar el territori per a la prevenció d'incendis forestals és protegir de forma activa els boscos, però també el paisatge i, si em permeten, també la biodiversitat del nostre país.

A més a més, la població de Catalunya ha crescut les darreres dècades i la previsió és que el creixement ens porti fins a més de vuit milions d'habitants l'any 2031. El creixement de la superfície forestal i l'abandonament de l'agricultura condueix de manera inevitable a un augment de la interfície urbana i forestal, sense cap mena de dubte, i per tant, a una major exposició de la població al risc d'incendi. I és precisament en aquest context que els incendis forestals es converteixen de forma més habitual en emergències de protecció civil, amb afectacions també a persones i a béns, posant en perill vides humanes; és un canvi, també, de paradigma. Ja no podem realitzar la prevenció d'incendis forestals només des de la seva vessant forestal, hem d'incorporar de forma habitual la protecció i l'autoprotecció de les persones, en definitiva, de les vides humanes.

En un context on els incendis afecten vides humanes, béns, valors forestals, activitats agràries, afecten també biodiversitat i instal·lacions d'energia, entre d'altres, es fa evidentment necessari afrontar la problemàtica des d'una perspectiva molt més multisectorial i transversal de tot el Govern del país. És important treballar conjuntament i, evidentment, és important també avui que, com és ja de forma habitual, compareguem jo i el conseller Elena.

I amb tot aquest entramat, què fem des del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural? Doncs dissenyem, planifiquem i executem infraestructures forestals per a la prevenció, tant amb inversions directes com també mitjançant ajuts, convocatòries de subvencions, etcètera.

Una clara mostra són aquelles accions que hem anat executant els darrers anys en matèria de prevenció d'incendis i que aquests dies ens ha servit també per reduir impactes del foc. Un exemple –i m'agrada avui poder-ho posar en valor– són les zones estratègiques que havíem realitzat al Solsonès i que han servit per ancorar les maniobres de bombers, el foc de Castellar de la Ribera o, per exemple, les pistes i punts d'aigua arranats recentment a Sant Mamet, els quals han facilitat també les tasques d'extinció al foc d'Artesa de Segre, o la pista també estratègica que hem ar-

reglat aquest hivern, que va del poble de Clua a Gàrzola, i que ha permès, tot plegat, evacuar els veïns de la Clua el primer dia d'aquest incendi.

Treballem durant tot l'any amb mesures de prevenció i de gestió forestal sostenibles. I, també, durant algunes èpoques de l'any es realitzen també, doncs, campanyes específiques, com les de la sega o les cremes controlades amb el Grup Especial de Prevenció d'Incendis.

I, per últim, també cal fer referència a totes aquelles accions que fem encaminades a la recuperació de les activitats agrícoles, de les activitats ramaderes i forestals, perquè efectivament també formen part, sens dubte, de la prevenció d'incendis. Són, de fet, les mesures més robustes, més robustes i més importants a llarg termini per evitar els grans incendis forestals.

Com veuen, tenim clara l'estratègia que hem de seguir i, en part, també passa per fer un salt en termes de pressupost. Evidentment, tot això s'ha de fer també amb recursos. Aquest gener vam presentar un pla de prevenció d'incendis forestals de l'any 2022 a l'any 2025, que multiplica per sis el pressupost que teníem anualment –multiplica per sis el pressupost que teníem anualment. Un pla que ha de servir per preparar els boscos catalans per fer front a l'emergència climàtica i, òbviament també, a aquests incendis de sisena generació. Ara, més que mai, necessitem un pla com aquest, el més ambiciós, un pla que inverteixi més diners que mai. Un pla amb una inversió històrica de més de 72 milions d'euros que s'executaran entre el 2022 i el 2025.

Aquest pla, que ja estem executant des del departament, ha significat que passéssim d'un pressupost de 3 milions d'euros l'any 21 –estic parlant de prevenció, eh?, perquè després hi ha gestió; només de prevenció– a més de 18 milions d'euros per a aquest any 2022. Destaco tres xifres d'aquesta inversió, ja realitzada: 1.900.000 euros en ajuts a la prevenció d'incendis forestals als municipis, 1 milió d'euros en franges d'urbanitzacions, 1 milió d'euros a les agrupacions de defensa forestals del nostre país. Un pla que, sens dubte, era necessari; un pla amb mirada a mitjà i amb mirada a llarg termini; un pla que reformuli la prevenció d'incendis del país i que permeti tenir un paisatge, òbviament, com deia al principi, més resilient, adaptat i que permeti també protegir la natura i també, òbviament, les persones.

Els passo a explicar de manera molt ràpida a què destinarem aquests 18 milions anuals. Un total de 6,8 a la planificació, manteniment i execució de les infraestructures de prevenció d'incendis als perímetres de protecció prioritària –les PPP que anomenem, eh?–, que són zones amb un gran risc d'incendi forestal i amb una continuïtat de la massa forestal en la qual es poden produir grans incendis forestals. Per això és imprescindible planificar; és molt important planificar amb rigor la prevenció i dotar-los d'una infraestructura bàsica de prevenció d'incendis, eh? –les àrees de baixa càrrega de combustible, pistes forestals estratègiques i punts de reserva d'aigua–, recolzada també al territori i amb una coherència supramunicipal, també, molt important, per facilitar l'actuació dels mitjans d'extinció en cas d'un incendi forestal.

Cinc milions d'euros per a ajuts a la prevenció d'incendis forestals en finques privades; tres per ampliar els grups especials de prevenció d'incendis forestals, eh?, els GEPIF –que passen de tres a set, per donar cobertura, executant feines de prevenció d'incendis, durant tot l'any i a tot el territori–, i molt important –molt important–, la modernització del material i la maquinària de les agrupacions de defensa forestal; 2,4 milions per a la prevenció d'incendis forestals en urbanitzacions i nuclis de població i, evidentment, el suport als ens locals; 200.000 euros per a la creació d'una nova *app* mòbil per gestionar les activitats del risc d'incendi forestal i la modernització de les eines de prevenció del perill d'incendi forestal, que ens permetrà una major concreció territorial i temporal dels diferents episodis de perill. A més, s'hi afegiran 7 milions també, provinents aquests del fons Next Generation, adreçats a actuacions de prevenció d'incendis per al període 2022-2026.

A data d'avui, ja estem treballant en aquestes inversions; inversions que han estat, evidentment, territorialitzades i que per donar-vos una data, doncs, només en treballs forestals de prevenció executarem directament des del departament 8,3 milions a les comarques de Lleida i l'Alt Pirineu, 2,7 a les Terres de l'Ebre, 1,7 a les comarques de Tarragona. A les comarques gironines s'invertiran més de 2 milions d'euros; a la Catalunya Central gairebé 1 milió i mig, i a la demarcació de Barcelona 2,8.

I acabo. Si parlem un apunt de la campanya forestal de l'any 2021, van haver-hi 607 incendis, que van cremar, en aquest cas, 2.422,28 hectàrees forestals, de les quals 1.459 hectàrees eren arbrades. Dades que contrasten, com veuen, amb la campanya d'enguany, que tot just acaba de començar i que, en els darrers dies, ja han cremat prop de quatre mil hectàrees.

I com es preveu la campanya per al 22? Mirin, l'any 2020 va ser un any especialment plujós al nostre país i el 21 un any bastant sec, com ho està sent també aquest 2022. La sequera s'acumula especialment a les zones de la Catalunya Central i el Prepirineu occidental, que és on justament aquests dies hem patit aquesta onada d'incendis. Així, enfoquem l'estiu de manera preocupant. Cal tenir present que l'estiu mediterrani és dur. Cal tenir present que sempre està molt condicionat per les situacions meteorològiques que se succeeixen des d'ara i durant el propi estiu.

Les previsions estacionals continuen dient que els mesos vinents es preveuen més secs de l'habitual. Si es confirmessin aquestes prediccions, hauríem d'esperar una campanya molt dura. I això, evidentment, ens ho hem de dir i n'hem de ser extremadament conscients. Això és així, ja que el segon any sec després d'un any plujós encara és més problemàtic, perquè durant l'any plujós la vegetació, òbviament, creix molt i quan arriba la sequera, pensem en el segon any sec, doncs, hi ha més massa vegetal, que les plantes intenten mantenir, però alhora més seca, tota aquesta vegetació, atès que hi ha menys aigua per repartir. Al final, s'han de repartir l'aigua que hi ha. Aquest és l'escenari ideal perquè el foc, doncs, evidentment, pugui fer de manera lliure el seu recorregut.

Com veuen, necessitem, doncs, accions per fer que el model català de prevenció d'incendis evolucioni. És un model d'èxit, però cal que s'adeqüi a un món que és canviant per poder ser encara més efectiu. Calen també recursos –recursos–, que hem multiplicat per sis i de ben segur –de ben segur– n'hauréu de posar més. Però aquesta és la realitat a dia d'avui.

I acabo com començava, eh? Com que els incendis forestals suposen l'amenaça més gran del nostre entorn natural, necessitem més que mai una gestió forestal impecable i del tot –del tot– eficient. En emergència climàtica, la gestió forestal és clau. Fer prevenció d'incendis forestals és actuar ambientalment –és actuar ambientalment– per protegir i conservar els ecosistemes forestals del nostre país, però també garantir la salut de la nostra biodiversitat.

Perquè els nostres boscos deixin de patir, perquè ara estan patint, necessitem gestió. I quan dic «gestió» vull dir «gestió i més gestió» forestal. I no pararem de treballar incansablement per protegir els boscos, per protegir els paisatges i per protegir la biodiversitat de Catalunya.

Les condicions, hi torno –i ara sí que acabo–, han canviat. Hem de fer les coses, sens dubte, de manera diferent. La situació climàtica i l'abandonament, també, del món rural han posat els nostres boscos, deixin-m'ho dir així, contra les cordes, i calen solucions. I aquestes, sens dubte, han de ser solucions radicals. Necessitem, doncs, una aposta de país, una estratègia de país, fer de la prevenció d'incendis forestals una política prioritària d'aquest Govern.

Aquí ho deixo, presidenta, de moment.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. I ara li donem el torn ja al conseller Elena. Endavant, conseller.

El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)

Moltes gràcies, presidenta. I aprofito per, també, saludar, doncs, la directora de Protecció Civil i tot l'equip, que ha fet una feina magnífica durant aquests dies; també el director Delort i també totes les persones, doncs, del Cos de Bombers, que han fet una extraordinària feina; el director d'Agents Rurals i l'equip que l'acompanya, que també han estat aquests dies molt actius i treballant infinitament per abordar la situació que hem hagut d'afrontar aquests dies; tot l'equip de la gent d'Acció Climàtica, la directora, altra gent del departament, doncs, també, molt i molt agraïts, i, naturalment, doncs, diputades, diputats i representants sindicals, que també veig que han vingut.

Bé, comparec amb la consellera Jordà, doncs, per explicar la política des del Govern per a la prevenció i l'extinció d'incendis en aquesta temporada. Si bé és cert –i ho és– que l'estiu comença avui teòricament, la campanya d'incendis, que tradicionalment, doncs, també començava avui, malauradament està passant, d'un temps cap aquí, que se'ns avança i que se'ns avança bastant. Cada cop comença més d'hora i de manera més contundent, eh? I ho hem pogut observar aquests dies.

El canvi climàtic, doncs, sí, existeix. Es pot afirmar, es pot negar, o senzillament es pot obsedir des d'una mirada estrictament ideològica, o senzillament es pot mirar l'agenda, mirar el dia en el que estem i les temperatures que es pateixen i l'acumulació en el temps d'aquestes situacions, i no cal ser un científic per veure que alguna cosa està passant.

Fins la setmana passada portàvem 285 incendis forestals al nostre país, que havien calcinat un total de 607 hectàrees, que és la xifra més alta dels darrers anys. En particular, perquè es va produir un incendi, que és el de Roses, el mes de febrer, que van ser quatre-centes hectàrees. I va tenir, doncs, un impacte sobre els números que estem explicant.

I la setmana passada vam entrar en la campanya de ple i de la manera més dura, que és amb la simultaneïtat d'incendis, que ha tensionat la nostra capacitat de resposta. Estem parlant que des de dimecres passat, el dia 15, hem tingut més de dos-cents incendis, en una situació que no es donava des de la dècada dels noranta. Ha estat la demostració –i ho deia la consellera Jordà– que afrontem una de les campanyes forestals més complexes, més difícils dels darrers anys. De fet, ho dèiem quan vam presentar als mitjans la campanya i quan hi estàvem treballant.

A hores d'ara, els focs de l'episodi de simultaneïtat que hem patit ja es troben extingits, controlats o estabilitzats. I podem parlar d'un balanç provisional a l'entorn de 3.900 hectàrees cremades. Finalment, doncs, des d'Agents Rurals se'ns donarà la xifra més concreta més endavant, però quasi són 3.500 hectàrees forestals de les 3.900, doncs, que s'han cremat.

Vull començar per subratllar que en podrien haver estat moltes més si no haguéssim comptat amb la feina, l'esforç i l'acció coordinada de tots els agents implicats, que s'han mobilitat arreu: Bombers de la Generalitat, bombers voluntaris, agents rurals, el personal de Protecció Civil, Mossos d'Esquadra, ADFs, pagesos i també la UME i altres cossos de bombers que ens han donat suport, com els d'Andorra, cobrint la Seu, o els de Barcelona, donant suport a l'àrea metropolitana. I, naturalment, l'agraïment també als ajuntaments, als alcaldes, als regidors i regidores.

A totes les persones implicades els vull donar les gràcies per la seva feina i dedicació. Perquè extingir un foc, com gairebé tot a la vida, és un treball en equip. I tenim la gran sort que comptem amb grans professionals i també amb una ciutadania molt compromesa i disposada a col·laborar, com les ADFs –Jovés, que avui ens acompanya i que hem compartit hores i hores aquests dies de treball intens–, o la pagesia, que quan ha estat necessari ha col·laborat llaurant o segant, com deia la consellera, posant el territori i el futur del nostre país per davant de la seva collita. Novament, per tant, moltes gràcies de tot cor a tots.

I a totes les persones afectades, en una altra mesura, pels incendis que han patit, els vull fer arribar la nostra solidaritat, i no només això, sinó també que hi hem estat i que, naturalment, hi serem en les conseqüències que ells han patit.

Malauradament, la setmana passada es va donar la suma de diferents factors que ens han portat a una situació i que ens van portar a una situació molt difícil. Va arribar una enorme onada de calor, excepcional per a l'època, que ha portat a temperatures de més de quaranta graus abans de començar l'estiu. També s'han produït tempestes seques amb molta càrrega elèctrica i sense precipitació, sense aigua, que han provocat nombrosos incendis per llamps. Ha estat un còctel perfecte, tràgicament perfecte, perquè es produïssin nombrosos incendis.

Perquè, més enllà dels més importants, dels que hem tingut notícia aquests dies, se n'han produït molts més que, afortunadament, s'han pogut extingir de forma molt ràpida. I vull posar l'accent en això, perquè parlàvem d'aquesta xifra que no arriba a les quatre mil hectàrees, però avui podríem estar perfectament parlant de més de cent mil hectàrees. I si això no ha estat així, ha sigut gràcies als servidors públics, com deia, però també a la capacitat d'anticipació, de coordinació i d'intel·ligència a l'hora d'abordar i de gestionar l'extinció dels incendis.

La coordinació, sí, entre tots els cossos, entre els voluntaris. I, en aquest sentit, hem avançat molt aquests dies. I també la intel·ligència. Saber en cada moment quina és la prioritat i a on cal anar perquè els incendis no esdevinguin més grans, més perillosos, més tràgics, i, alhora, ens treguin els recursos per poder afrontar i no entrar en una situació de col·lapse, i gestionar, per tant, la tensió en la qual hem estat vivint aquests dies, però sense entrar-hi, sent capaços de poder-ho gestionar amb aquesta intel·ligència, capacitat de coordinació i anticipació.

Miri, els donaré unes dades dels incendis més importants que hem tingut aquesta darrera setmana: el de Baldomar, que han estat 2.700 hectàrees; el de Corbera, 397; el de Castellar de la Ribera, 329; el d'Olivella, 164; el de Peramola, 123; el de Lladurs, 43; el de Sallent, 21 hectàrees.

Pel que fa a les causes, els Agents Rurals en breu donaran a conèixer el resultat de les investigacions, però la majoria de casos, en aquesta ocasió, estem parlant de causes naturals, com ara llamps, i, en algun cas, han estat ocasionats pels treballs de maquinària agrícola –hem de recordar, doncs, que som en setmanes de sega–, o bé per incidents en línies elèctriques, que, efectivament, com deia la consellera, s'han reduït molt en els darrers anys.

Però vull recordar, malgrat aquest fet, que nou de cada deu incendis s'originen per causes humanes, o bé perquè són provocats, o bé per la descua de les persones a l'hora d'actuar i de relacionar-se amb la natura. Així, doncs, sempre és necessari –i aprofito avui també per fer-ho– fer una crida a extremar la prudència i a actuar amb la màxima responsabilitat. Voldria també esmentar el treball dels Mossos en la detenció del presumpte piròman al Solsonès, que, finalment, ha estat, pel jutge, fet ingressar a presó.

Ara voldria dedicar un moment per parlar del que deia, de l'estratègia operativa que es desplega davant de l'onada d'incendis com la que hem patit, que a causa de la simultaneïtat de focs, ha de fer prioritzar els recursos en funció de la potencialitat que pot assolir un incendi o del perill que pot suposar d'arribar a zones poblades i afectar vides humanes; del que els deia de la priorització, de l'anticipació i de la intel·ligència en el treball operatiu. En aquest episodi, per tant, vull remarcar que, afortunadament, a més a més, no hem hagut de lamentar danys personals. I d'això també ens n'hem de felicitar, i ha de ser una prioritat sempre.

Els posaré algun exemple molt ràpid sobre la necessitat de prioritzar en els recursos. L'incendi de Sallent, que va passar força inadvertit perquè va tenir una dimensió, finalment, relativament menor, va provocar la mobilització de molts dels recursos que teníem en aquells moments operatius pel perill que tenia d'extensió, de potencialitat, de futur, d'anar-se'n cap al Llobregat i generar, per exemple, una situa-

ció de molta tensió, de molts focs en dansa en el mateix moment. O també en el cas d'Olivella, en el cas de que se n'hagués anat cap a l'Ordal.

Des d'aquest punt de vista, crec que hem de fer molta pedagogia. Aquests dies ho hem estat intentant fer amb relació a aquesta necessitat de l'anticipació, de la prioritització i de destinar els recursos allà on en cada moment són més necessaris. Per tant, ho repeteixo, és necessari prioritzar les actuacions de manera estratègica.

Com els deia abans, fins la setmana passada, en el que portem d'any, i des l'1 de gener, els Bombers havien treballat en 2.748 serveis. Una xifra més alta que els 2.272 de l'any passat, dels 1.200 del 20, que era un any especial, però també dels 2.300, és a dir 2.300-2.700 de l'any 19 –de 2.300 a 2.700 el 19, que era un període sense covid i, per tant, amb una certa normalitat.

La campanya forestal aquest any, per tant, ve marcada per un hivern que, per segon any consecutiu, com recordava la consellera, ha sigut sec, sobretot a la zona central del país. El risc d'incendis, per tant, és més elevat, i es concentra, justament, en aquesta zona, i en la que hem, malauradament, doncs, patit els incendis; ho hem pogut constatar aquests dies amb els incendis que hem patit.

A la sequedat del bosc hi hem de sumar els episodis de calor que vam viure el mes de maig, els que hem viscut els darrers dies i els que, malauradament, tornarem a patir. I aquestes calorades han tingut un impacte dur a la vegetació, ja castigada per les poques pluges, com hem dit, que s'arrossegaven des de les darreres setmanes.

Per tant, la situació de tensió que vam patir, i que ve acumulada, i que no només és la conjuntural com a conseqüència d'un determinat moment de calor, sinó que ve sumat de la sequedat durant molt de temps, situa en unes posicions d'especial dificultat.

I ara els vull parlar dels recursos humans i tècnics que tenim al Departament d'Interior per afrontar la campanya d'estiu amb èxit. Comptem amb més de quatre mil servidors i servidores públics que estaran abocats a garantir la seguretat del nostre entorn natural, i amb una quarantena de mitjans aeris. Hem reforçat el Cos de Bombers amb més de cinc-cents persones, amb cinc-cents professionals.

En aquests moments, han sortit just de l'escola 250..., uns 200 d'una promoció de 250. En aquests moments s'estan fent les proves d'una altra promoció de 240 bombers, i enguany sortirà una nova promoció de 250. Perquè ho hem dit cinquanta vegades: les coses s'han de dir i s'han de fer, i les concrecions es concreten amb aportació de gent, amb contractació de més efectius, de més mitjans tècnics, de més pressupost, perquè les coses vagin més i millor.

Per tant, juntament amb aquesta promoció, alhora també n'ha sortit una de molt esperada a agents rurals, que el cos necessita i que anirem incrementant fins a arribar als vuit-cents efectius del Cos d'Agents Rurals.

Però, alhora, hem fet també un reforç molt elevat del personal del Cos de Bombers, amb cinc-cents contractes temporals que ens han de permetre enfortir el cos en l'etapa més crítica, en un programa que normalment era de sis mesos, si no m'erro, i que, en aquests moments, hem assolit que sigui de l'any 22 a l'any 24. Parlem de 360 ajudants, de 65 operadors de control, i d'una cinquantena de conductors i d'altres personal tècnic i administratiu.

I pel que fa als mitjans aeris que tenim a disposició d'aquesta campanya, a més dels setze drons que fan una feina extraordinària per dotar d'informació per poder prendre decisions i per poder fer millor aquesta feina de detecció i d'anticipació i per poder prendre decisions, a més d'aquests setze drons, parlem de vint-i-quatre helicòpters, de deu avions de vigilància i atac, i de dos hidroavions. D'aquests, nou depenen del Ministeri de Transició Ecològica, del Miteco, i alhora comptem també, com a cost de..., amb més de 1.200 dotacions terrestres.

Els nostres cossos de seguretat i emergència fan cada any una feina brutal, ingent, de prevenció també per evitar incendis, a més de la molta que ha expressat

i explicat la consellera. L'any passat, per exemple, el Cos d'Agents Rurals va fer pràcticament vint mil actuacions al medi natural.

Aquesta feina de prevenció es concreta també amb l'activació del pla Alfa, el pla que fixa les restriccions en funció del nivell de risc d'incendis. L'any passat, malauradament, el pla Alfa es va haver d'activar en seixanta-dos dies amb un nivell 2, i el nivell 3, en vint-i-set dies, que és el grau més alt de restriccions i de limitacions que existeix. Aquesta setmana passada vam haver d'activar el pla Alfa en nivell 2 a vint-i-set comarques, i a nivell 3 també en d'altres comarques durant aquests dies. I aquestes activacions el que suposen és tancar l'accés a parcs naturals, a espais naturals, perquè es considera, per la conjuntura, per les circumstàncies, per la situació climàtica, que hi ha risc d'incendis.

També ha fet una feina extraordinària de coordinació, de planificació, de direcció, d'organització i de servei permanent en els cossos operatius, la Direcció General de Protecció Civil.

I ja per acabar, voldria tornar a agrair i tornar a incidir que tot això és gràcies a la corresponsabilitat de molta gent. Ho he dit i ho he subratllat molt molt molt, moltes vegades, durant aquests dies als pagesos, que han posat el futur del país i de la terra per sobre dels seus propis interessos. I naturalment les ADFs, que han estat treballant colze a colze amb tots nosaltres, amb els cossos operatius i d'emergència. Hem passat tot el dia plegats i han mobilitzat infinitat de persones, de ciutadans i ciutadanes, al servei de tenir cura i preservació del nostre país.

I també, per tant, per acabar, voldria tornar a incidir en que aquesta corresponsabilitat és necessària, i també del conjunt de la ciutadania, perquè sense ella no ens en sortirem. Cal extremar la precaució sempre, però aquests dies que venen, especialment també. Les previsions climatològiques han millorat, però han millorat conjunturalment, i ens poden donar un descans. Però continuem amb altes temperatures, amb humitats relatives baixes i, de moment, amb previsions més aviat modestes des del punt de vista de la pluja. Cal ser curosos a l'hora de gaudir de l'entorn, cal estimar-lo, i per estimar-lo cal tractar-lo amb molta cura, perquè el puguem tornar a gaudir i perquè el puguin gaudir els nostres fills i els nostres nets.

Recordar que no es pot encendre el foc en zones boscoses, fer barbacoes, llençar pirotècnia a més de cinc-cents metres del bosc de la vegetació, i en cap cas llençar burilles, encara que estiguin apagades. I sobretot, hi insisteixo, tenir molta cura en tota l'acció que es tingui a la natura.

I continuo, per tant, també, fent una crida a que s'utilitzin tots els serveis d'emergències i tots els dispositius per alertar de les situacions d'incendi, i en particular del 112; del 112, perquè és un instrument molt útil, molt necessari, per poder actuar més i més ràpid. Pensin que el noranta-set per cent dels incendis –el noranta-set per cent dels incendis– tenen menys de deu hectàrees, cremen menys de deu hectàrees. Això és gràcies als dispositius que tenim, naturalment, de seguretat i emergència, sí, però també a la col·laboració ciutadana, que avisen amb molta velocitat, amb molta «premura», a través del 112, els dispositius de seguretat i emergència.

L'any 20 hi van haver setze mil trucades vinculades als incendis forestals. El 21 gairebé trenta mil trucades. En aquesta línia hem d'anar: que la gent, els ciutadans i ciutadanes el tinguin present per col·laborar en aquest combat.

I, finalment, només vull, doncs, reiterar l'agraïment, l'agraïment a tots els cossos de seguretat i emergències, a tots els treballadors públics del departament, a tots els regidors, alcaldes dels territoris afectats, i naturalment també als voluntaris –ho reitero, ho subratllo: pagesos; ho reitero, ho subratllo: ADFs– i a tots els nostres professionals, que són un orgull per al nostre país.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Ara toca el torn als diputats i diputades. Començarà el Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar amb la diputada Rosa Maria

Ibarra i el diputat Ramon Espadaler. Teniu deu minuts per a la vostra intervenció. Endavant.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, presidenta. Sí, nosaltres ens repartirem el temps i, per tant, començo jo. Bé, agrair-los la compareixença al conseller i a la consellera, per venir, doncs, a explicar la situació i també la perspectiva de futur, no? Tot i que és una compareixença que arriba tard perquè, malauradament, els incendis forestals ja han començat –ho deien vostès–: quatre mil hectàrees cremades, de moment.

El canvi climàtic ja és aquí, tot i que alguns ho vulguin negar, però és cert que tenim un increment de temperatures important, un descens en la pluviometria i, evidentment, també tenim un canvi d'usos del territori –i ho deia la consellera: cultius abandonats– i, bé, això té unes conseqüències. Després em referiré al tema dels cultius abandonats.

Davant d'aquest escenari, pensar en solucions només des d'un punt de vista d'extinció seria absurd, i per això vostès estan aquí conjuntament. Cal treballar en la prevenció, i cal fer-ho de manera més decidida del que a nosaltres ens sembla que s'ha fet fins ara.

Si tenim en compte, doncs, les dades, la situació és preocupant. Un seixanta-cinc per cent de la superfície de Catalunya és forestal, però aquest seixanta-cinc per cent augmenta any rere any, eh? Tenim un increment de 3 milions de metres cúbics de fusta a l'any, del qual només se n'extreu una tercera part; mentre que a Europa, per exemple, se n'extreu la meitat. Per tant, una superfície forestal en augment i molt pocs recursos destinats a la gestió forestal.

És cert que enguany hi ha més recursos. Consellera, vostè deia: «S'ha incrementat per sis.» És cert, perquè venen fons de la Unió Europea destinats a això. Però fins ara els recursos podríem dir que eren gairebé ridículs: 3 milions d'euros, si no ho recordo malament, deia vostè. I d'aquí, si m'ho permeten, plora la criatura. Durant molts anys no s'ha fet la feina. I, per tant, ara en paguem les conseqüències.

No compartim, consellera, aquesta visió de certa autocomplaença que hem sentit en la seva intervenció. Podem compartir o podem coincidir en que s'ha avançat molt en el control i el coneixement de les causes dels incendis, però, en canvi, no podem coincidir de cap manera en que sigui ara que hem de fer un canvi de paradigma. El canvi de paradigma per recuperar aquest mosaic, aquest mosaic agroforestal per fer un país més resilient, no l'hem de fer a partir d'ara sinó, al nostre entendre, s'havia d'haver fet fa molts anys. Perquè el bosc no es gestiona d'avui per demà, entre moltes altres coses, perquè, si no tenim un sector forestal prou musculat –i això es fa en molts anys–, serà incapaç de poder absorbir la feina que comporta la gestió forestal que necessitem de manera immediata.

Falta personal especialitzat en gestió forestal, falta formació, tenim poques colles –i, en molts casos, els membres d'aquestes colles que es dediquen a fer aquestes intervencions forestals, doncs, no tenen la formació suficient– i falta renovació de la maquinària de les empreses que s'hi dediquen, renovació i modernització. Per tant, cal estabilitzar els recursos; és a dir, que ara tenim aquests diners, però què passarà quan s'acabin, no? Esperem que hi hagi..., aquesta injecció de diners sigui estable i pugui donar estabilitat al sector. No ens podem permetre tornar a la pantalla anterior quant a recursos.

Però hi ha un altre tema –i m'hi he referit a l'inici– que crec que també és important, no?, i quan l'1 de març, en la compareixença que va fer la directora general en aquesta comissió, a la Comissió d'Agricultura, es va presentar el pla de prevenció d'incendis, s'hi feia referència, no?, i es deia la necessitat de recuperar finques que estaven en cultiu i ara estan abandonades, i que són conductores, en molts casos, d'aquests incendis. Per això tenim una llei, que és la llei d'espais agraris, una llei aprovada el 2019, que, de moment, ara com ara, pel que nosaltres sabem, encara no està desplegada, i, per tant, que estableix una sèrie de mecanismes que ens ajudarien

a posar en cultiu aquestes finques que estan abandonades i, per tant, doncs a servir de fre, en molts casos, dels incendis forestals. Ens agradaria també que ens expliquessin quina és la perspectiva respecte a aquesta llei. No podem perdre més temps ni per al sector agrari ni tampoc per prevenir els incendis forestals, i voldríem saber, doncs, com deia abans, si han avançat en aquest sentit.

I, per últim, no voldria acabar sense referir-me a les declaracions que ha fet avui l'inspector en cap dels GRAF en una entrevista a la ràdio. En ella precisament parlava de gestió forestal i de la tasca del sector primari; parlava també de prendre decisions valentes i de mirar més enllà d'allò immediat per poder aconseguir un objectiu superior. Per tant, ens toca a tots i totes responsabilitzar-nos de la prevenció d'incendis, però toca especialment al Govern de prendre aquelles decisions valentes, utilitzant els mitjans necessaris, creant els que siguin convenients i, en definitiva, aportant els recursos que calgui per revertir, o si més no minimitzar, la situació de perill d'incendi que patim a Catalunya.

Gràcies.

Ramon Espadaler Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, honorable consellera, membres de la comissió, equips que els acompanyen, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar considerem que no és perdre el temps, malgrat que en tenim poc, esmentar tots els col·lectius que vostès han esmentat per expressar el nostre agraïment, des dels bombers funcionaris, els bombers voluntaris –mobilitzats al cent per cent i que han acudit puntualment a la seva feina–; els Bombers de l'Ajuntament de Barcelona, que han suplert en alguns moments, doncs, als parcs metropolitans; els bombers en aquest cas d'Andorra, que també s'han sumat en determinades àrees geogràfiques; els GRAFs, per tot l'esforç de predicció; els Agents Rurals, que fan aquest pla Alfa que és crucial per orientar les estratègies d'extinció i de prevenció; el Cos de Mossos d'Esquadra –han excel·lit en la detenció d'aquest piròman que el jutge ha posat a la presó–; el personal de Protecció Civil, impulsant oportunament l'Infocat, que ha permès desplegar molts més efectius; a la gent del 112 i als ciutadans que han avisat el 112; als cossos d'emergències, a tots ells; a la Guàrdia Civil; a l'UME, que ha desplegat també mitjans; al ministeri, al Miteco; al personal laboral de bombers, que a vegades està més a l'ombra, però en qualsevol cas també ha donat el do de pit; a la gent de la premsa i dels mitjans de comunicació, perquè la comunicació, en episodis d'aquests, és un aspecte realment crucial; a les autoritats locals, si m'ho permeten, a les alcaldesses, en primer lloc, i als alcaldes, perquè he vist que hi havia majoria d'alcaldesses, i regidors, evidentment, i regidores, i als pagesos –als pagesos–, perquè, com ha dit bé el conseller han avantposat l'interès general al legítim interès particular d'aprofitar una collita, no? Gràcies a tots ells per haver-se alineat en el que realment, com bé han dit les dues intervencions, era una alineació de factors tremendament negatius que ens ha posat en una situació difícil.

Valorem, per tant, positivament, com a grup parlamentari, la col·laboració i la cooperació entre administracions, i això ho volem posar en valor, entre la Generalitat i els ens locals, particularment, també, en concret l'Ajuntament de Barcelona, i l'Estat. S'han pogut incrementar els recursos aeris –ens consta que l'UME, la Unitat Militar d'Emergències, ha aportat 320 efectius, vint-i-vuit camions i un helicòpter–, i el Miteco, que és més habitual que... –el departament que abans en dèiem el Ministeri d'Agricultura–, doncs, en el moment màxim, fins a onze mitjans aeris simultàniament prestaven servei a Artesa, a Gósol, a Peramola. I, per tant, en aquest sentit, volem posar en valor la importància de la col·laboració entre institucions al respecte.

Des del nostre grup parlamentari creiem –i s'ha dit d'alguna manera– que hem millorat molt en aspectes de prevenció i molt en aspectes d'extinció. Jo crec que si aquestes condicions objectives les haguéssim tingut els anys vuitanta o els anys noranta estaríem parlant de més de vint mil o més de trenta mil hectàrees –molt probablement estaríem parlant d'això. Jo crec que, particularment els GRAF, i tota la

gent que ha treballat en aquest entorn, ha convertit la informació en coneixement, i aquest coneixement en capacitat d'acció. I això és bo que ho fem així.

Però, per contra, creiem que encara estem endarrerits en el que fa referència a la prevenció, i la prevenció té molt a veure amb la gestió. A vegades ens espanta –i ara la meva companya Rosa Maria Ibarra feia referència a les declaracions del Marc Castellnou, el cap dels GRAF– la gestió, a vegades som porucs, a vegades no som prou agosarats. Creiem que els deures importants a fer tenen molt a veure amb la gestió, tenen molt a veure amb el repoblament, doncs, dels territoris i tenen molt a veure amb tenir coratge i a vegades a defensar un tallafocs, que és poc amable –des d'una perspectiva, si m'ho permeten estètica–, però amb incendis de sisena generació és absolutament crucial, que és en el que, en definitiva, ens centrem.

En la primera intervenció que va fer el conseller d'Interior en aquesta comissió, la meva companya, la Judit Alcalá, que ens acompanya, va dir que exerciríem responsablement l'oposició. I això volia dir aplaudir el Govern quan ha fet les coses bé –i les aplaudim, totes aquestes coses que s'han fet bé–, i també denunciar, anunciar, assenyalar aquells aspectes que creiem que cal millorar. I en volíem assenyalar tres.

En primer lloc, en l'àmbit dels recursos humans, seguim pensant que, malgrat el creixement de recursos humans, encara hi ha un excés exagerat d'hores extres. De preguntes parlamentàries, l'any 2021, doncs, amb l'existència de 2.365 bombers es van haver d'esmerçar 10,2 milions d'euros a fer 440.000 hores extres. Per tant, creiem que aquest és un aspecte a millorar. En recursos, també, en el que és l'estabilitat laboral d'alguns dels col·lectius, que avui hem sentit i hem notat també aquí –és un aspecte a millorar. En recursos materials, ens preocupen alguns elements del parc mòbil. Afortunadament, l'accident no va anar a més –no tenim idea ni si era un problema del vehicle o de la conducció. En qualsevol cas, el tema dels recursos, dels mòbils.

I el tema que li hem demanat en més d'una ocasió, i que preocupa –que també té a veure amb incendis forestals–, dels d'equips de respiració automàtica. I vostès ens han dit en resposta parlamentària que no disposen d'un sistema de gestió que permeti la traçabilitat, diguéssim, d'aquests equips i que reconeixen aquest degoteig –ho cito literalment– doncs, d'episodis que preocupen.

I, sobretot, un tercer aspecte, que és en el model. Vostè ha esmentat els bombers voluntaris, els bombers professionals, les agrupacions de defensa forestal: l'incardinat de totes aquestes peces, que creiem que encara té alguns aspectes de millora.

Però, en qualsevol cas, volem acabar en positiu, sumant la nostra veu, d'una manera clara i rotunda, a la crida que han fet els dos consellers –que fa, en definitiva, el Govern– a la prudència. Estem en un entorn certament difícil.

La presidenta

Diputat...

Ramon Espadaler Parcerisas

Tot just hem començat –acabo, presidenta–, avui mateix, l'estiu, i, al fil d'aquesta crida a la prudència, també una reflexió profunda: si a això de les campanyes d'estiu, que fem inercialment, no hem de canviar ja els calendaris, perquè creiem que les campanyes, amb el canvi climàtic, probablement ja no té sentit que siguin d'estiu, sinó que hauran de ser de tot l'any.

Gràcies per la seva benevolència, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. I no m'ho agafin malament, però intentarem que es respecti el temps per a tots. Gràcies. Ara correspon al Grup Parlamentari de VOX a Catalunya. El diputat Sergio Macián té deu minuts. Endavant.

Sergio Macián de Greef

Sí; muchas gracias, presidenta. Honorables *consellers*, en primer lugar, desde VOX queremos también dirigir nuestra felicitación a todos los bomberos, a los agentes rurales, a las agrupaciones de defensa forestal y a los voluntarios que durante estos días se están dejando la piel en la extinción de los incendios que asolan a Cataluña, ¿no?, y a todos ellos les damos las gracias. También queríamos mostrar nuestra solidaridad con todas aquellas personas que han tenido que ser evacuadas de sus casas para que pronto puedan recuperar la normalidad.

Cincuenta y seis incendios en cinco días que han afectado a más de cuatro mil hectáreas, según los Agentes Rurales; el más grave el de Baldomar, en Artesa de Segre, con 2.600 hectáreas quemadas –no es una tarea fácil. Y hay que felicitar por el hecho de que este ya esté estabilizado, después de seis días activo, gracias al trabajo de estos equipos de extinción.

Bueno, nos parece que la comparecencia de los *consellers* de forma conjunta era absolutamente imprescindible, porque nosotros creemos que no es tanto una cuestión del cambio climático, que existe, pero que entendemos que es cíclico, sino una cuestión de gestión forestal y de los medios de prevención y extinción de incendios, como luego desarrollaré.

El cambio climático ha existido siempre; toda la vida han existido olas de calor y sequías de forma cíclica. Por ponerles algunos ejemplos, el 28 de julio de 1876, hace 146 años, se alcanzaron más de cuarenta grados en Tortosa. Por esas fechas, en 1897, cuarenta y seis grados en Sevilla y cincuenta y dos en Granada. Quiero decir que es una cuestión que no es de actualidad, no es de ahora, sino que estas olas de calor y estas sequías han existido de forma cíclica siempre. Y, por tanto, lo que nos interesa es saber cuál es la respuesta que ofrece la Administración encargada de la extinción y la prevención de incendios a estas cuestiones, ¿no?

Nosotros, por lo tanto, como decimos, queremos quejarnos más de la respuesta que la Generalitat es capaz de dar ante estos incendios provocados por esta ola de calor. Y, oigan, aquí yo creo que no hemos mejorado. En julio del año pasado, se quemaron miles de hectáreas, sobre todo en la comarca del Alt Empordà, y este año vamos por el mismo camino.

En este asunto de prevención de incendios forestales, queremos dirigirnos, en primer lugar, a la *consellera* señora Jordà. Señora Jordà, yo le reconozco que, cuando menos, ha mostrado usted un gran interés en este asunto, a raíz de la comparecencia, el 13 de enero de 2022, anunciando este plan de prevención de incendios forestales 2022-2025, con 72 millones de presupuesto, pero con la idea de pasar de esos 3 millones anuales a 18 millones anuales en prevención durante cuatro años, ¿eh? Nos parece bien, bienvenido sea este incremento, pero pensamos que llega tarde, después de una década de desidia, y nos sigue pareciendo poco importe. En primer lugar, le queríamos preguntar qué cantidad de esta partida presupuestaria se ha ejecutado; de los 18 millones que corresponderían al 2022, querríamos saber, pues, de esos 6,8 millones para infraestructuras de prevención de incendios, de los 2 millones para reforzar los grupos especiales de prevención y las agrupaciones de defensa forestal, de los 2,4 millones de soporte a entes locales, qué cantidades, qué porcentaje de estas partidas se han ejecutado en estos seis primeros meses de ejercicio.

Pero una cuestión, la cuestión que nos parece..., o nos preocupa más es que, por primera vez, la Generalitat haya destinado ayudas para la prevención de incendios en fincas privadas; es decir, que sea la primera vez que se produce, que existe una línea nueva de ayudas a propietarios privados que son dueños del setenta y cinco por ciento de la superficie forestal de Cataluña. Esto nos parece grave, y alude un poquito al abandono de esos bosques al que aludía la *consellera*, pero no abandono por los propios payeses, abandono por parte de la Generalitat. Mire, Cataluña es una región de bosques: el sesenta y cuatro por ciento de la superficie de Cataluña es forestal, es

decir, 2,6 millones de hectáreas, y, de esas, sesenta por ciento de superficie forestal arbolada –hablamos de 1,2 millones de hectáreas. Del total de la superficie forestal, el setenta y cinco por ciento, como decíamos, es propiedad privada –1,55 millones de hectáreas, aproximadamente. Si dividimos los 5 millones de esas ayudas entre 1,5 millones de hectáreas, tocan a 3,23 euros por hectárea en todo este periodo de cuatro años para cada propietario de bosque privado. Y nosotros pensamos que es una cantidad del todo insuficiente.

Y también le queríamos poner de manifiesto que nosotros pensamos que a los propietarios privados hay que darles opción de explotación industrial de sus bosques para que puedan obtener un rendimiento económico que a su vez puedan luego repercutir y reinvertir en la limpieza de sus bosques; hay que darles ayudas, pero hay que también permitirles obtener ese rendimiento económico, que eso no se está haciendo. ¿Y cómo puede hacerse eso? Pues permitiéndoles, por ejemplo, explotar el sotobosque para hacer biomasa, que es una fuente limpia de energía; instalación de fotovoltaicas; turismo natural, no un turismo masivo, pero un turismo natural que preserve los bosques; industria madera. Es decir, todas esas opciones hay que permitirselas a los propietarios de bosques privados para que obtengan rendimientos y puedan aplicarlos a la limpieza de sus bosques, y eso no se está haciendo por parte de la Generalitat. El principal interesado en que el bosque siga vivo con este sistema sería el propio dueño del bosque, y de ese modo nos beneficiaríamos todos.

Y dos cuestiones finales para la *consellera*. En primer lugar, queríamos saber cómo está la gestión forestal de los bosques que ya se han quemado, es decir, si se están repoblando, cuántas hectáreas se han repoblado de los incendios, por ejemplo, del año anterior.

Y, en segundo lugar, señora Jordà, una cuestión que todavía no ha salido en esta comisión. Nos parece que deben establecerse límites a la pirotecnia, este año, en la verbena de Sant Joan. Creo que, hablando de prevención, esta es una cuestión capital; ninguno de los dos *consellers* lo ha tratado. Pero creo que todas las personas con *seny*, con cabeza en Cataluña entenderán que pongamos límites a las verbenas de San Juan en las zonas de riesgo. Esto deberíamos también tratarlo y espero por su parte alguna mención al respecto.

Conseller Elena, respecto del Departament d'Interior, pues, mire, tres cuestiones. La cuestión del mantenimiento de los camiones de bomberos y el escándalo de las facturas irregulares. Yo creo que convendrá conmigo que no es la mejor imagen en la lucha contra los incendios tener imputados a siete cargos de *bombers* y al contratista de la empresa de mantenimiento; no es de recibo y eso resta medios, resta energías y resta credibilidad en la prevención y en la extinción de los incendios. Por culpa de estas irregularidades de facturas falsas, duplicadas, el presupuesto de mantenimiento de los camiones ha estado varios años en números rojos antes de terminar el año presupuestario, y esto, obviamente, afecta a la prevención y a la extinción de los incendios.

Queríamos que nos diera también en esta comisión, de modo breve, la última obra sobre este asunto: si hay afectación de los medios terrestres y aéreos de la Generalitat en cuanto a estas cuestiones; si ha influido en la posibilidad de dar una respuesta rápida a los incendios; si ha habido retrasos atribuibles a este asunto de las facturas irregulares en el mantenimiento de los medios terrestres de los *bombers*.

Segunda cuestión, cuestión de los incendios que constituyan un delito. Celebramos que se haya acordado la prisión provisional del acusado por provocar cinco fuegos en Navès, en el Solsonès. Pero, señor *conseller*, le exigimos mano dura. Ya sé que a usted este término no le gusta, pero mano dura, personación de la Generalitat en los procedimientos derivados de esos incendios y pedir las penas máximas. Nos parece eso un delito gravísimo que afecta a la salud de todos y al medio ambiente en Cataluña.

Y, en tercer lugar, señor *conseller*, por último, colaboración con el Estado, que me consta que usted..., en fin, es una cuestión que lleva y maneja bastante bien, es decir, no tiene usted complejos; pero no se deje arrastrar por algunos de sus socios de gobierno. Hace tres días se publicaba en muchos medios de comunicación, 17 de junio: «Junts per Cat rechaza la presencia de la UME en los incendios de Cataluña.» Y, entre otros, nuestro ínclito compañero el diputado señor Vergés, que es capaz de rechazar la ayuda de la UME en la extinción grave del incendio de Artesa de Segre, porque en el uniforme los sujetos en cuestión lleven una bandera española en el uniforme en vez de una «señera». Esto nos parece de un sectarismo tan patético que resulta hasta peligroso. Y por ello le rogamos que no se deje influir, desde luego, por gente y por opiniones tan absolutamente fuera de lugar como la que he manifestado.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, amb el diputat Dani Cornellà. Endavant, si us plau.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, presidenta. Consellers, consellera, bona tarda a tothom. Evidentment, doncs, com sempre, felicitar i donar les gràcies a tot el sector per la feina feta durant aquests darrers dies que tots coneixem, a la perfecció.

Primer, començaré, doncs, per la consellera. Bé, quan ens parla del pressupost que destinaran del 2022 al 2025, és evident, no?, que hi ha una multiplicació per sis del pressupost. Però, clar, ens venen que 18 milions anuals és una xifra important. Evidentment que sí que poden dir que ha crescut, però que ens diguin que és una xifra ja important, doncs, pensem que no, que el que demostra aquesta xifra, precisament, és la poca importància que té per a aquest Govern el pla de prevenció, i més en uns moments que vivim d'emergència climàtica.

I li posaré exemples que al nostre entendre demostren, doncs, que aquesta quantitat és poca comparada amb altres inversions que es fan. El 2021, el Govern de Catalunya va donar al Circuit de Catalunya 19 milions d'euros extraordinaris en un any. Això ja és superior, en un any, a la quantitat que destinaran anualment al pla de prevenció. I també aquí hauríem d'afegir, evidentment, el pressupost després ordinari que el Govern de Catalunya dedica al Circuit de Catalunya anualment, que aquest varia en funció de les pèrdues del circuit. Però, bé, que porta, com saben, molts anys deficitari.

O també podríem parlar, doncs, de la inversió que suposarà aquesta Copa Amèrica que ens va presentar el president tan pomposament. També podríem parlar del cost econòmic d'esdeveniments com aquests, que no aporten absolutament res.

I, en canvi, doncs, veiem com fan gala de dir que destinaran 18 milions anuals durant quatre anys al pla de prevenció, quan durant anys hi han estat només posant 3 milions i ara només hi posaran 72 milions. I, a més, aquí cal tenir en compte que, com vostè ha dit, una part venen d'Europa. Per tant, quan aquests desapareguin, ja ens agradarà veure com tornarà a quedar aquest pressupost tan necessari.

Perquè, per desgràcia, quan arriba aquesta època, cada any, doncs, parlem aquí al Parlament i hi ha un debat públic generalitzat sobre el tema dels incendis, i tot són lamentacions, tot són plors. Però, després, durant l'any poques coses es fan, no? Recordo perfectament l'any passat que es va decidir crear una comissió de prevenció i gestió dels incendis forestals, i esperem, doncs, que ben aviat s'activi. Bé, comptant que es va aprovar a finals del 2021, però que encara no ha entrat en funcionament.

També, doncs, cal parlar, de fet, com vostè ja explicava, no?, de l'abandonament de terrenys agraris, del despoblament de les zones rurals, que això es pateix des de fa dècades. Però aquí hem de buscar què ha passat. I no per vostè, perquè això ve de fa anys. Les polítiques agràries que s'han fet en aquest país durant dècades no han aju-

dat precisament a consolidar el sector agrícola, sinó que el que han afavorit durant dècades, precisament, és l'abandonament d'aquest sector per poc productiu i perquè, evidentment, la pagesia no podia..., cada vegada li costava més viure d'aquesta feina.

Això ha provocat en dècades un augment considerable de l'abandonament de terrenys que eren agrícoles i que ara, doncs, els tenim ja convertits en boscos i no s'hi ha fet res; no s'han fet polítiques agràries durant molts anys. I cada any tornem aquí a plorar de la situació que ens trobem. I el que s'ha de fer és prendre mesures dràstiques ja. A la pagesia li falten terres i alhora, doncs, hem permès que molts d'aquells terrenys actualment siguin boscos.

Parlem de mosaics forestals, però, després, s'han de fer aquests; en podem parlar, però al final, doncs, s'han de concretar i portar-los a terme. I no només mosaics només agrícoles, sinó que també ens calen prats, ens calen altres tipus de terrenys també, per garantir aquesta biodiversitat que també a nivell europeu ens diuen que hem de protegir, i que també portem anys i anys en retrocés tant en espècies vegetals com animals en aquest país.

Per tant, hem de fer molta feina en aquest camp. I, evidentment, doncs, no només la importància és el sector primari, que ho és molt, s'han de fer polítiques per afavorir que torni a créixer, que en comptes de cada any anar dividint el nombre de pagesos del país, els multipliquem. I, evidentment, doncs, la feina que faran no serà tota, però és molt necessària.

I, per altre costat, hi ha, evidentment, la gestió forestal, que aquí, doncs, ens cal parlar de la biomassa, ens cal parlar de la valorització d'aquests recursos que ens produeix el bosc, sense convertir després del bosc en empreses, en una empresa de fer llenya, que ja ens coneixem. Tampoc no volem això, però sí que es pot gestionar de manera més eficient i valoritzant productes que ens pot donar aquest bosc i generant nous nínxols de treball en un moment de emergència climàtica.

I referent, doncs, al conseller, parlar-li de..., com vostè sap, el Cos de Bombers, un cinc per cent està format per personal laboral; Diguem-li que el TEOC, el TEMH, AOF, l'EPAF, el GRAF, la premsa, els conductors, el taller de ràdio, etcètera. I tots aquests col·lectius, doncs, tenen unes preocupacions importants que ara els hi comentaré.

Com es gestionarà la contractació d'aquestes places de reforç del Cos de Bombers? Han aprovat un pla per a dos anys i mig, anomenat «El gran risc climàtic», però amb l'aplicació, entenem, de la nova reforma laboral, cada sis mesos..., els contractes són de sis mesos i, per tant, en dos anys i mig una mateixa persona només podrà accedir a aquests llocs de treball tan específics sis mesos. Com faran perquè això no sigui així? O potser ja ho tenen contemplat.

Tampoc entenem, doncs, que es malbarati el diner públic constantment fent aquestes convocatòries de personal. Un exemple clar seria una convocatòria d'operadors de control: sol costar al voltant d'uns 25.000 euros i queden desertes al cap de dos o tres mesos. Per tant, tampoc no queda garantida la cobertura d'aquestes feines tan específiques, no?, i sí que després hem d'anar posant diner públic per fer aquestes convocatòries, quan les prioritats entenem que és el lloc de feina, no aquestes convocatòries.

Què passa amb els treballadors que porten vuit o deu anys treballant en aquestes places, que podríem dir que ja són experts i expertes, que formen part de la borsa de treball i es dediquen, doncs, a aquestes feines? Què treballaran, sis mesos i després estaran dos anys que no podran treballar? Nosaltres li proposem que creï, doncs, aquestes places de reforç com a interinatges per ampliar així la plantilla estructural del col·lectiu d'afectats, no?, com una mesura per evitar aquesta problemàtica. De fet, als pressupostos del 2022, com vostè sap a la perfecció, a la memòria explicativa ja ens parlen que s'incorporaran quaranta-nou places de personal laboral de suport al Cos de Bombers. S'ha fet? I si s'ha fet, com s'ha fet? Són interinatges?

També la llei de bombers, no?, que actualment és de l'any 94, és antiga, ha canviat molt tot i ens trobem en un context totalment diferent. En aquell moment no tenia en compte els col·lectius laborals que avui, per al bon funcionament del Cos de Bombers, doncs, són imprescindibles. Farem alguna cosa per modificar la normativa i garantir que aquestes places que treballen al Cos de Bombers i que treballen a emergències estiguin dintre de la normativa de personal laboral de Bombers?

L'any passat també es va fer una modificació de la 5/1994, de Bombers, a la llei d'acompanyament dels pressupostos, per donar impuls al pla d'igualtat de gènere i Cos de Bombers. Sap, però, que el col·lectiu de bombers amb percentatge més alt de dones és el TEOC, on hi ha un seixanta per cent de dones operadores de control? I precisament és un dels sectors més precaritzats, perquè són personal laboral i no es té compte que, clar, que aquest pla només inclou funcionàries? Hi ha alguna cosa pensada per millorar les condicions de les dones d'aquest col·lectiu? El pla d'igualtat és molt general i no té en compte les casuístiques de les dones que treballen en emergències.

I quin és el projecte que tenen per al personal laboral de Bombers? A banda d'augmentar la plantilla, què hi ha respecte a l'operativitat d'aquest col·lectiu? El nombre de serveis augmenta i la seva complexitat, però el personal és el mateix i fins i tot alguns col·lectius es pretenen eliminar, no?, com el GRAF o el taller de ràdio.

Sembla que no hi hagi una idea molt clara de cap a on anem i això ens preocupa molt. I sí que veiem que el pressupost parlava d'aquestes 250 places més. Però ens pot explicar quina previsió hi ha de jubilació? És a dir, si estem preparant aquestes 250 places, més les 250 posteriors, pensant en que hi hauran moltes jubilacions o pensant en ampliar realment el Cos de Bombers? I si és així, doncs, en quina proporció és pensada per a jubilacions i quina proporció és per ampliar el cos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, amb el diputat Silvano Lucas Ferro..., Lucas Silvano Ferro –perdona. Endavant, diputat.

Lucas Silvano Ferro Solé

«Silvano» és segon nom, sempre confon. Bé, moltes gràcies als dos consellers per estar avui aquí. En primer lloc, i sé que és reiteratiu, però agrair la tasca de tots els professionals i de tots els voluntaris que han estat treballant per l'extinció dels incendis a Catalunya: als Bombers, als Mossos, als Agents Rurals, a les ADF –que després faré algunes preguntes al respecte–, a Protecció Civil, a l'UME, al Servei d'Emergències Mèdiques, als ajuntaments, a la població civil en general, que ha col·laborat avisant dels incendis, ajudant-hi, a la pagesia del país, que, com heu explicat, hi ha posat també el seu granet de sorra. I, per tant, el nostre agraïment a tots i totes elles.

Agrair-vos també des de la conselleria el fet de que ens hagueu anat informant de la situació i de l'evolució dels incendis que hem anat patint. Crec que és bo posar-ho també de manifest i exculpar el company Marc Parés, que avui no pot assistir en aquesta comissió conjunta, i, per tant, faré jo les dues intervencions.

Crec que hem viscut molts canvis a Catalunya que no sempre posem de manifest, però que són avui tot un repte. El 1990 menys de la meitat de Catalunya era superfície forestal i avui ho és pràcticament més de dos tercers parts del país. I això és un repte. És un repte en si mateix i és un repte, també, perquè som conscients que amb el canvi climàtic hi ha factors de risc que s'incrementaran molt i que exigeixen una gestió del territori abocada també a protegir el conjunt del país dels incendis forestals.

Com he dit, viurem anys de més estrès hídric, de més sequera, de menys pluges, de més calor i, per tant, anys de més risc i amb estius més llargs i, per tant, amb

temporades d'incendis, per dir-ho d'alguna forma, més llargues i més crítiques durant molts anys.

Jo crec que..., el primer que volfem dir és que s'ha de trencar aquest mite de que els boscos se'ls ha de deixar estar, que els boscos no es gestionen i que lo natural i lo positiu és no intervenir-hi. I creiem que no, creiem que hem de reivindicar la gestió forestal dels boscos, de la massa de bosc en el nostre país i del conjunt del territori, perquè molts d'aquests boscos ni són naturals..., ni són d'origen natural ni estan en una situació natural i, a més, tots ells estan abocats a una situació de major estrès. I, per tant, cal intervenció pública per minimitzar riscos, però també per preservar la biodiversitat i per preservar-nos dels incendis, i, en general, per garantir la viabilitat de la majoria dels boscos d'aquest país, cal intervenció i cal intervenció pública.

Es diu comunament, no?, que els incendis s'eviten durant tot l'any i s'apaguen a l'estiu. I creiem que cal un debat honest sobre la necessitat i sobre els recursos necessaris per gestionar un país on dos tercers parts són massa forestal. I que això, evidentment, exigirà i exigeix una mobilització de recursos tècnics, humans i econòmics a l'alçada del repte que això suposa.

I, per tant, per nosaltres, és evident que a Catalunya la gestió forestal, la gestió de boscos, en general, ha de ser una tasca de país, ha de ser una oportunitat de futur i ens ha de permetre no només crear ocupació, ens ha de permetre no només aprofitament dels recursos forestals en el nostre país, sinó que ens ha de permetre, també, millorar la prevenció d'incendis i la gestió de la biodiversitat en el nostre país.

S'ha parlat molt de les conseqüències. És evident que hem perdut territori agrícola. És evident, potser menys evident, que part d'aquest territori agrícola que hem perdut té a veure amb altres causes històriques: s'han augmentat els rendiments agrícoles de les terres que tenim, segurament s'han descartat alguns terrenys que fa cent cinquanta anys es cultivaven als marges, que eren de baixa producció i que s'han anat abandonant.

Però també tenim un problema evident de despoblament al món rural i d'abandonament de terres agrícoles. I crec que hem de dir que cada vegada que s'abandona un camp agrícola tenim un problema, perquè la pagesia..., no només la pagesia, sinó la gent que es dedica a la silvicultura, a la gestió d'espais, a la ramaderia extensiva, a totes aquelles tasques que no només són tasques productives, sinó que són de gestió del territori. Cada cop que s'abandonen aquestes tasques s'incrementa un problema. I s'incrementaran els costos d'acabar gestionant un territori abandonat i, per tant, de no crear oportunitats, de no crear feina al món rural i d'haver-la d'assumir des del sector públic, sense capacitat d'aprofitar o amb una capacitat més limitada de l'aprofitament de tots els recursos.

Dit això, i agraint-los la seva compareixença en una situació tan complicada, hi ha alguns elements del que han passat aquestes setmanes que ens preocupen. El primer, al conseller d'Interior, crec que no ha sortit encara el tema en aquesta comissió, però hem vist tots, a través dels mitjans de comunicació, certa confrontació entre les ADFs i els cossos de bombers. Entenc que els hi ha agrait reiteradament a ambdós la seva tasca, però creiem que és una situació que a nosaltres ens preocupa. Hem vist membres de les ADFs dient que se'ls havia amenaçat amb enviar-los els Mossos d'Esquadra i fent-los fora de les zones on estaven actuant treballant contra els incendis. Sabem que el pla Infocat els va apartar d'algunes tasques d'extinció, o almenys això al·leguen algunes ADFs, i és una situació que evidentment ens preocupa.

Ens preocupa, primer, el plantejament que hi ha en aquests moments, on la majoria de cossos pertanyen al Departament d'Interior i les ADFs al departament d'agricultura, ramaderia i món rural. Creiem que cal un marc normatiu que, com a mínim, delimiti i fixi una coordinació que garanteixi que totes dues puguin fer la seva tasca. Entenem que, a més, les ADFs estan en una situació d'infrafinançament, especialment en els mitjans, però tenim un cos de cinc mil voluntaris i creiem que aquesta situació de confrontació que hem viscut no ens ha agradat a ningú veure-la.

I, per tant, preguntar-li directament al conseller, com veu vostè la situació de les ADFs? Aquests conflictes que s'han generat, quina és la seva instrucció pública al respecte? I, per tant, quin paper creu que han de jugar les ADFs en l'extinció d'incendis i quin espai han d'ocupar? Crec que clarificar això en aquests moments segurament serà útil al conjunt de la tasca d'extincions.

I, després, una segona qüestió que ja ha sortit en comissió, però vivim aquesta setmana una setmana particular, la setmana de la revetlla de Sant Joan, en una situació molt complicada. Hem vist alguna notícia en què el Govern estudia recomanacions al voltant de les revetlles. Aprofitant que està vostè en comissió, quines recomanacions i quines..., si té pensada alguna restricció al respecte que clarifiqui la situació de les revetlles de Sant Joan d'aquesta setmana. I res més.

Moltes gràcies a ambdós per les seves compareixences.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, amb el diputat senyor Matías Alonso. Endavant, per deu minuts.

Matías Alonso Ruiz

Sí; gràcies, presidenta. Primer de tot, agrair la compareixença conjunta de la consellera Jordà i del conseller Elena davant d'aquesta comissió. Una compareixença que, també s'ha dit, s'hauria d'haver produït molt abans. Perquè tot i que el conseller ens parlava de que avui comença l'estiu, avui el que comença és l'estiu, doncs, astronòmic, però l'estiu meteorològic ja fa dies que ha començat i ho hem vist també amb aquesta terrible onada de calor, no?

Agrair també l'acció dels cossos d'emergència, la seva implicació, dels bombers, dels professionals, dels voluntaris, dels bombers de Barcelona, dels agents rurals, dels Mossos, de la pagesia, dels voluntaris, dels GRAF, Protecció Civil, ADFs. I també, doncs, del CAT112, del ministeri, del Miteco i, lògicament, doncs, de l'UME, en aquest cas, del Ministeri de Defensa, que hem vist com, en els darrers temps –ho hem pogut comprovar en diferents actuacions al llarg del temps–, l'UME ha esdevingut una eina imprescindible per fer front a les emergències de tota mena. I a Catalunya ja ho hem pogut veure any rere any. També mostrar la solidaritat amb tots els damnificats per aquests greus incendis d'aquests dies.

Avui, aquesta compareixença, ja ho he dit, arriba tard, però ens agafa a tots molt colpits per la gravetat dels incendis, per la gravetat de la situació que hem viscut, doncs, aquests darrers sis dies. Per tant, avui una de les coses que potser hem de fer també és valorar positivament les capacitats tècniques i humanes dels cossos que s'han, doncs, enfrontat a l'emergència, perquè ho han fet amb professionalitat i ho han fet amb coneixement i ho han fet amb una aplicació científica d'aquests coneixements.

Tot i això, cal recordar que hi ha mancances. Jo crec que és una qüestió que no hem de perdre mai de vista. És cert que hi ha mancances, però, tot i això, doncs, sí que hem de reconèixer també que s'ha millorat pel que fa als mitjans humans i als mitjans tecnològics i tècnics que s'apliquen en els processos de gestió de l'amenaça dels incendis i de la lluita contra els incendis forestals.

La consellera Jordà ha fet una referència explícita a que la millor manera de protegir els boscos és evitar que es cremin. Això que sembla, doncs, *de Perogrullo*, no?... però clar, això és així. La millor manera és fer una prevenció que sigui eficaç i que sigui efectiva. I això implica que hi ha d'haver una feina proactiva i és una feina que ens ha d'ocupar tot l'any –tot l'any–, perquè, recordem-ho –i també s'ha dit, però cal tornar-ho a repetir–: els focs, els incendis forestals s'apaguen a l'hivern.

Per tant, tota la feina que no s'hagi fet quan de veritat comença la campanya d'incendis forestals, quan les condicions ambientals i atmosfèriques són més adverses, doncs, tota aquesta feina que no s'hagi fet, ja no tenim temps de fer-la i anirà en detriment de l'eficàcia de l'acció.

La consellera també ha fet referència al que ella considera que són les claus de la prevenció. I, en aquest sentit, doncs, també he de coincidir amb ella que, efectivament, s'ha millorat pel que fa a la prevenció. Per tant, podem considerar que, en certa forma, doncs, el model aplicat té alguns encerts, no?, dins d'aquest model. Ens ha explicat que, efectivament, hi ha un ampli coneixement de les causes que permet adoptar mesures proactives, anticipar-se a les necessitats, però que, en tot cas, estem tocant sostre pel que fa al coneixement de les causes, que són moltes, però que les tenim o els tècnics les tenen molt per la mà, no?

Hi ha un bon sistema predictiu, doncs, sí, és veritat. La disponibilitat d'un mapa de risc plenament actualitzat és també una bona eina. I, efectivament, el que cal i el que s'ha de fer i el que crec que es fa és tenir aquesta política de control tot l'any, sense abaixar la guàrdia, perquè no es pot abaixar la guàrdia en cap moment.

Però, bé, segur que la millor eina proactiva és –i això també s'ha dit, d'alguna forma– la gestió forestal. Aquesta ha de ser la clau d'aquesta feina proactiva que s'ha de fer cada dia de l'any, no? Els boscos, efectivament, estan estressats –estan molt estressats– per l'efecte del clima, sí, i també per la incidència del canvi d'usos, com ens deia la mateixa consellera. Hi ha menys agricultura, hi ha menys ramaderia i, per tant, hi han molts més problemes de gestió forestal.

Per tant, jo crec que una feina que s'ha de posar el Govern com a principal i estratègica és incentivar la silvicultura, d'una banda, i l'explotació econòmica de la biomassa. Aquesta és una qüestió que ha de ser estratègica i ha de ser, doncs, prioritària per al Govern de la Generalitat. I, en aquest sentit, cal esmerçar més i millors recursos en aquestes polítiques de prevenció.

Coincideixo amb la consellera, també, que es disposa de millors infraestructures i crec que coincidirà amb mi que, tot i això, és clau, efectivament, disposar de bones infraestructures forestals, però s'ha de millorar encara més i s'ha de seguir treballant de valent perquè aquesta sigui una realitat que faciliti, doncs, també, la lluita contra els incendis.

S'ha dit per part d'algun grup ja: hi ha un risc que aquest augment pressupostari que s'ha tingut, doncs, aquest any, en els propers anys no es mantingui en el temps, no? I és importantíssim mantenir aquesta inversió, aquesta disponibilitat de recursos econòmics al llarg del temps. Efectivament, hi ha un pla de prevenció 2022-2025, amb aquesta millora de la dotació pressupostària, però encara que la consellera Jordà ens ha dit que aquest és un pla que té, doncs, una mirada a mitjà i llarg termini, jo m'atreveria a dir que un pla que contempla com a horitzó el 2025, no podem dir que sigui un pla estratègic o no podem dir que sigui un pla que tingui una mirada a llarg termini.

Per tant, jo sí que penso que cal un pla estratègic que tingui una mirada estratègica, és a dir, que tingui una mirada a llarg termini. Per tant, potser és una de les qüestions que hauria de començar a pensar el Govern com una possibilitat per als propers temps. Potser la millor via, doncs, sigui que s'elabori ja o es comenci a elaborar, doncs, un pla... *(per raons tècniques, no ha quedat enregistrada part de la intervenció de l'orador)* ...la gestió forestal, que, ho repeteixo, juntament amb la millora a les infraestructures forestals, ha de ser la principal eina de prevenció per evitar, doncs, aquest greu impacte ambiental, ecològic i econòmic dels incendis forestals.

Coincideixo amb el conseller Elena: cal prevenció; però també cal, doncs, tenir present de que aquesta prevenció passa per extremar la prudència. I, per tant, doncs, també s'ha dit, però torno a fer una crida a la prudència, a la consciència ciutadana, i que ens permetin, aquesta prudència, aquesta consciència ciutadana, juntament amb l'actuació de les autoritats competents, gaudir d'una bona revetlla, perquè estem a pocs dies de la revetlla, i esperem que no sigui un nou focus que tingui un impacte negatiu.

Ho hem vist, ho hem vist aquests dies, com ho hem vist anteriorment. És relativament fàcil, i més amb aquesta situació actual dels boscos, amb aquest estrès, amb aquesta sequera, amb aquest sotabosc tan gran que tenim ara i tan sec, doncs, és relativament fàcil que els recursos disponibles es vegin desbordats per la realitat de la situació.

En aquest sentit, doncs, agrair també al conseller la facilitat i el que no li hagin caigut els anells, doncs, de fer una crida també a la col·laboració per part dels mitjans del ministeri, també, no només del Miteco, sinó també del Ministeri de Defensa, fent una crida a la participació de la Unitat Militar d'Emergències, que tot i que alguns la veuen amb cert recel, i fins i tot la «denosten», doncs, ho torno a repetir, és una eina que ha esdevingut cabdal en la lluita contra les emergències, i, específicament, com hem vist a Catalunya en aquests dies, en la lluita contra els incendis forestals.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Mixt, amb el diputat senyor Alejandro Fernández. Endavant, per deu minuts.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchísimas gracias, presidenta. Primer de tot, evidentment, agrair la compaixença, les explicacions dels consellers, i també la presència avui aquí dels seus equips, que ho agraiem sincerament. Dit això, vostès avui han plantejat una lliçó o una classe no especialment magistral, però classe o lliçó molt teòrica sobre el canvi climàtic, la gestió d'incendis, tot molt teòric. Però arribat al punt, han fugit d'estudi a l'hora d'abordar la realitat, i els hi he de dir. Per tant, tornarem una miqueta a la realitat, i a la realitat que s'ha viscut.

Algunes de les coses s'han explicat abans per part dels portaveus: evidentment, una situació especialment greu, condicions meteorològiques extraordinàries, una mitjana de més de quaranta-cinc incendis diaris durant uns dies absolutament seguits. Per tant, començar, com han fet els portaveus de la resta de formacions polítiques, expressant un sincer i emocionat agraïment als bombers, militars, Mossos, voluntaris, agents rurals, serveis d'emergència, veïns que han treballat en l'extinció dels incendis d'aquests darrers dies, amb un especial record per a aquells bombers que han resultat ferits, i als quals desitgem una ràpida recuperació.

«Tenim els boscos estressats», ha dit reiteradament la senyora consellera. He de dir que a qui no s'ha vist massa estressat és a vostès, perquè han fet el mateix discurs de sempre: excuses, culpant el canvi climàtic, fugint de les seves responsabilitats. Clar, si la culpa de tot plegat és del canvi climàtic, no cal que hi hagi govern. Deixem que la cosa flueixi naturalment i, com que vostès no tenen cap tipus de responsabilitat, perquè tot és culpa del canvi climàtic, no cal cap tipus d'acció de govern. Això ja no s'ho empassa ningú. Són masses anys parlant de la mateixa qüestió, que és indiscutible; una altra cosa és com s'aborda.

Celebro que fins i tot algunes formacions polítiques reconeixin que el tema està damunt la taula i que la qüestió és com s'aborda; que, per cert és un debat sa en termes democràtics. No podem acceptar la idea que això només es pot abordar d'una manera, perquè això seria absolutament, en fi, totalitari, però com a mínim reconèixer que el problema el tenim damunt la taula, a mi em sembla molt bé.

Em sembla molt bé, però també s'ha de dir que si aquest problema el tenim, necessitem polítics que estiguin a l'alçada quan arriben les necessitats. I jo la primera cosa que he de dir, i aquesta no va per a vostès dos, però sí que he de dir que el màxim responsable del Govern de Catalunya, els dies pitjors d'incendis, amb unes circumstàncies especialment greus, se'n va a Suïssa a un acte de partit. És una decisió que pren ell. Jo crec que la trajectòria política de qualsevol persona, amb més

responsabilitat o menys, hi ha un moment que has de decidir entre el partit, o Catalunya, o la teva ciutat.

Jo recordo que vaig tenir responsabilitats de govern a Tarragona, i quan es va esfondrar un edifici a la Rambla Nova de Tarragona, l'11 de novembre de 2005, teníem una convenció del partit, que, evidentment, els que teníem responsabilitats de govern no hi vam anar, perquè teníem responsabilitats de govern, no? Per tant, crec que aquí el senyor Pere Aragonès no ha estat a l'alçada. Hauria de demanar disculpes per haver anat a un acte de partit en un moment especialment greu. I estic convençut que en el fons del seu cor..., no ho diran públicament, però suposo que haurien agraït vostès la presència del president de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta manca de lideratge en moments greus acaba provocant també una manca de coordinació entre les administracions involucrades, no? Això no ho diu un diputat del portaveu del Partit Popular, sinó que ens fem ressò de l'opinió de molts veïns de les zones afectades, que ho qualifiquen, segons les notícies aparegudes –ho cito textualment–, com a «desordre total». Fins i tot en aquests termes es va expressar l'alcalde d'Alòs de Balaguer, de Junts per Catalunya, amb aquests mateixos termes: «desordre total».

Prenguin nota dels seus propis alcaldes –dels seus propis alcaldes– que han dit que hi ha hagut una manca de coordinació, de lideratge, i que, en fi, de mala gestió. Perquè estem davant d'un problema de mala gestió forestal, no? Vostès, com deia fa un moment, expliquen sempre la mateixa història, les mateixes excuses. Bé, veig que continua explicant-les vostè, en lloc d'escoltar-me, senyora consellera. Crec que seria millor que escoltés. En fi, jo quan vostè ha parlat, evidentment, l'he escoltada amb tota l'atenció del món.

Per tant, tornem una miqueta a la realitat. Els veïns de les zones afectades pels incendis, que són els que millor coneixen el terreny, han tornat a manifestar també una gestió forestal del Govern nul·la, i una passivitat també a l'hora de buscar la prevenció. En aquest sentit, plantejarem cinc idees molt genèriques, que no són..., que, en fi, no és treure's cap conill de la màniga, són prou evidents, però en les que crec, de manera constructiva, que vostès haurien d'aprofundir.

Primera, intensificar la col·laboració públicoprivada sense prejudicis ideològics, tenint present –ho ha explicat un portaveu d'una altra formació política– el percentatge de propietat privada de boscos que tenim. Hi han molts propietaris que s'han trobat en situacions kafkianes per manca de col·laboració de l'Administració pública, en especial de la Generalitat de Catalunya. Així no es pot anar per la vida, i així no es pot col·laborar.

Dos. A Catalunya existeix una manca d'inversió crònica en prevenció d'incendis. Això he de dir que no és estrictament culpa seva, o no només és culpa seva, ve de molt lluny; o sigui, aquí no tindran vostès la culpa. Però també he de dir que l'increment del pressupost d'enguany, que vostès han venut com una cosa absolutament històrica, és absolutament, en fi, insuficient –insuficient. No està malament incrementar una mica –no està malament–, però s'ha demostrat aquests dies que és insuficient.

Tercera qüestió. Els problemes del col·lectiu de bombers professionals, que, en fi, els tenim explicant-ho aquí fora, i que he de dir que traslladem el nostre suport a les seves reivindicacions, tant de tipus..., no només salarial, sinó d'hores extres, de manca de personal, etcètera.

Quart element en què crec que vostès han de posar fil a l'agulla immediatament: un parc mòbil obsolet, antic, insuficient, amb vehicles de més de quinze, de vint anys, i fins i tot alguns en situació de baixa. Això ho han de resoldre immediatament.

I un cinquè punt és –s'ha explicat també abans– la qüestió dels equips de respiració, no? És a dir, tenim el mes de març, a la Fiscalia de Barcelona, una investigació oberta arran de la querella presentada pel Sindicat de Bombers de la Generalitat,

precisament per aquesta qüestió. I, per tant, jo crec que vostès han d'acceptar que aquí tenen un problema.

I hi ha una sisena idea, més global, més genèrica, i és que de tots aquests col·lectius que acabo de fer esment, però no només de col·lectius professionals, sinó fins i tot, hi insisteixo, d'alcaldes de les seves formacions polítiques afectats pels incendis..., hi ha una manca de confiança en la gestió de govern. Van sortir algunes imatges als telenotícies de persones molt properes a vostès que pràcticament el que venien a dir és que quan venia un incendi s'havia de creuar els dits amb la qüestió meteorològica perquè ja no tenien cap tipus de confiança que vostès hi poguessin fer absolutament res, no? I, davant d'un panorama d'aquestes característiques, vostès han fet una compareixença autocomplaent –autocomplaent. És que ha arribat un moment, senyor Elena, que vostè ha expressat tres vegades seguides, perquè jo, al contrari de vostès fa uns minuts, ara veig i celebro que sí que m'estan escoltant, jo els he escoltat amb molta atenció, i ha dit textualment: «Tot això és gràcies a..., tot això és gràcies a..., tot això és...», com si estiguéssim en un escenari de celebració. Escolti'm, no és un escenari de celebració, aquí han passat coses molt greus. I per tant, home, una miqueta menys d'autocomplaença no hauria estat malament.

Jo el que els hi demano és que no s'amaguin darrere dels bombers, dels voluntaris, etcètera. Ells han complert? Sí. Ells han estat a l'alçada? Sí. Vostès, lamento dir-los que no. I em sap molt greu, perquè soc plenament conscient que la tasca que tenen vostès aquests dies és molt complexa –molt complexa. Però també els hi he de dir que ningú no els va obligar a punta de canó a acceptar el càrrec. Els hi correspon a vostès estar a l'alçada.

Per tant, jo el que els hi demano és que la propera vegada..., menys autocomplaença, més determinació i, sobretot, no fugir d'estudi i no posar-se darrere dels professionals.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Intervindran els diputats Salvador Vergés i la diputada Mercè Esteve i Pi per deu minuts. Endavant.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, presidenta, i gràcies consellers Jordà i Elena, i els equips, i gràcies, sobretot, des d'aquí, a tots els professionals i voluntaris que lluiten contra el foc.

Catalunya som una regió mediterrània. I, per tant, d'incendis forestals n'hem tingut i en tindrem sempre. El que passa és que aquests incendis cada cop són més virulents; sobretot per dos motius. El primer és per l'escalfament del planeta. Això és una lluita global, i nosaltres, doncs..., per tant, també és una lluita nostra i hi estem posats; però –dos– és també per l'abandonament de conreus i de pastures, que ha fet que haguem incrementat moltíssim les hectàrees de bosc i, sobretot, la continuïtat que tenen entre elles. De fet, el trenta-vuit per cent de la geografia de Catalunya és ja bosc en aquest moment, i fins a dos terços si considerem, doncs, bosquines, matollars, etcètera. I aquesta sí que és una lluita local que depèn només de nosaltres.

I només cal mirar fotos antigues per veure, doncs, que, a la majoria de zones de muntanya, el que abans eren conreus i pastures ara és tot bosc. Per tant, diguem-ne, ja no ens val, doncs, destinar certs recursos a fer una tasca silvícola, sinó que el que cal és, amb contundència, atacar el problema i per una via molt clara, que és artigar, reobrir el bosc, reduir les hectàrees forestals i reconvertir-les, doncs, en conreus i en terres agràries fèrtils, i creure'ns realment l'estructura de mosaics agroforestals. I fer molta pedagogia entre la gent, sensibilitzar. Perquè el bosc cal gestionar-lo, i en aquest moment n'estem gestionant només una tercera part, i cal saber explicar que un arbre tallat amb coneixement de causa, amb un bon pla tècnic, és ser més ecologista que no pas no tallar aquest arbre. Perquè, si no, les conseqüències ja les estem

veient i les estem patint en aquests moments. I fins i tot l'associació Sèlvans, que treballa per a la preservació dels boscos madurs, doncs el que ens diuen és que aquestes forests d'alt valor representen en realitat un petit percentatge dels nostres boscos, i que tota la resta de la massa forestal catalana, doncs, i tant que cal gestionar-la.

Però la clau és com es financen aquests treballs, perquè la fusta fa vint-i-cinc anys que val el mateix, i anar a bosc la clau és que no és rendible. I des de l'Administració què hem de fer? Doncs hem de fer que ho sigui, de rendible. I com? Doncs u, potenciant el sector de la biomassa i de la fusta. I, en aquest sentit, la fusta estructural, la tecnologia estructural del CLT pot ser una bona oportunitat. I dos, fent que es paguin uns preus justos a la pagesia perquè es vulguin i es puguin quedar en el territori rural i, per tant, recuperin conreus, pastures, camins, etcètera. Una pagesia, per cert, que és la primera que agafa el tractor i surt a apagar els focs sense demanar res a canvi quan tenim un problema.

Per tant, des d'aquí, moltes gràcies als pagesos i pageses de tot Catalunya. Per tant, és ben cert aquest tòpic que els focs s'apaguen a l'hivern, amb prevenció, però també és ben cert que s'apaguen comprant productes de quilòmetre zero a un preu just, perquè això el que significa és repoblament. Per tant, si garantim la rendibilitat no tinguem cap dubte que tindrem mà d'obra qualificada al bosc i que tindrem també innovació. I sense oblidar que de rebot, si gestionem bé els boscos també estarem atacant altres problemes, com, per exemple, les plagues de fauna salvatge com és el senglar.

En resum, per tant, la prevenció d'incendis forestals entenem que l'hem de veure com una gran oportunitat per millorar la nostra sobirania alimentària, la nostra sobirania energètica i el progrés i el benestar de tota la nostra gent, tant de la gent rural com també de la gent urbana. I la recepta quina és? Doncs, com hem explicat: pedagogia i rendibilitat –pedagogia, rendibilitat–, aquesta és la nostra fórmula.

I un apunt final. La meva companya, la diputada Mercè Esteve, doncs, parlarà més de la vessant d'extinció, però vull fer un apunt final que considerem important. Ens vam reunir, fa poques setmanes, amb les ADF, amb les agrupacions de defensa forestal, aquí al Parlament, i ells ens traslladaven la seva queixa que, tot i que no tenen absolutament cap problema, al contrari, i que tenen molt bona companyonia i relació amb els bombers d'arreu del territori, locals, sí que la realitat és que es troben que no poden actuar suficientment quan hi ha un foc. I la veritat és que nosaltres aquests dies, voltant pel territori, hem constatat una mica que aquesta queixa és generalitzada. Entenem, doncs, que tenir aquests més de cinc mil voluntaris a Catalunya, que a més a més estan absolutament predisposats a formar-se el que faci falta, és un luxe i és una gran sort. I, per tant, en aquest sentit, entenem que hi ha la sensibilitat, però reiterem des de Junts per Catalunya que..., els demanem que hi posem remei al més aviat possible.

Moltes gràcies. I –perdó– contestaré al diputat de VOX sobre el tema de l'exèrcit, i als de Ciutadans, en el torn de rèplica.

Gràcies.

Mercè Esteve i Pi

Doncs em toca a mi, ara. Gràcies, presidenta, conseller, consellera, i tots els equips avui presents. Catalunya crema, i des de Junts volem fer arribar tota la nostra solidaritat als pobles i veïns afectats i un fort agraïment a tots els cossos implicats que hi treballen dia i nit.

Quan es va programar aquesta sessió teníem un escenari i ara en tenim un altre totalment diferent, i aquest és un indicador de la necessitat urgent d'avançar la campanya d'incendis i de l'obligació de planificar amb el major temps possible tot el que se'n derivi. El planeta, en som conscients, ha canviat, està canviant, però hem d'actuar ja.

Fa uns dies parlava de la transversalitat i la coordinació tan necessària entre departaments i conselleries, i ara em centraré en la transversalitat i coordinació de

tots els cossos de seguretat i emergències que actuen davant d'un incendi. Però per damunt de tot hi tenim la seguretat de les persones. La pèrdua d'un bosc és lamentable, és un horror per al planeta, però la pèrdua humana és irreparable. Per aquest motiu, hi ha d'haver un comandament únic, i aquest ha d'estar centrat en el Cos de Bombers. Els focs forestals sempre han estat responsabilitat del Cos de Bombers, sense oblidar mai el treball en equip i les sinergies provinents d'un lideratge participatiu i positiu, respectuós i que aprofiti el coneixement i les capacitats de treball de la resta d'agents del territori.

I aquí em refereixo al Cos d'Agents Rurals, per exemple, que són importants en la gestió del territori abans i després dels incendis, i en la tasca científica per determinar les causes que l'han pogut originar. També el cos de les ADF, voluntaris, coneixedors específics del territori i que han passat per la formació de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. Els TEOC, els tècnics o tècniques especialistes operadors de les sales de control territorial, els grans oblidats, perquè gairebé ningú sap qui són, i són clau a les sales de control en l'àmbit operatiu dels bombers, conjuntament amb el 112, i que recentment, i conjuntament amb els pagesos i voluntaris, i degut a la falta d'efectius, han estat elements clau per aturar l'avançament dels incendis en conreus i en nuclis urbans.

I posaré un exemple clar: en aquesta campanya forestal hi ha hagut algun desacord entre els grups operatius del pla Infocat, especialment pel que respecta als ADF, i concretament en el redactat del nou PAGI, el procediment d'actuació del grup d'intervenció. I és veritat, en aquests incendis hi han hagut algunes declaracions d'alguns alcaldes i alcaldesses i ADFs manifestant el seu malestar per no poder actuar en l'emergència. Però, tanmateix, també vull posar l'exemple que, en els incendis d'Olivella i de Sallent, s'ha pogut demostrar que la coordinació i el treball en equip entre ADFs i Bombers ha estat un exemple d'èxit en situacions crítiques, obviant clarament les restriccions d'aquest nou PAGI.

Quan parlem de responsabilitat sobre els operatius, aquestes s'han de repartir en el conjunt que hi intervé, però, des de la part política, hem de marcar clarament el rumb a seguir. No podem deixar que la part tècnica canviï el nostre model d'extinció d'incendis, perquè a Catalunya tenim un model que funciona, un model mixt que integra voluntaris i professionals, i ja en tenim prou amb les amenaces que provenen de l'Estat, les quals ens volen fer anar cap a un model centralitzador a través de la proposta de llei de coordinació estatal, de la que Junts farem el que estigui a les nostres mans perquè acabi en el no-res.

La limitació de recursos personals i econòmics en la que ens trobem posa en valor, cada vegada més, les bondats del nostre model mixt, un model que té la capacitat de fer créixer el Cos de Bombers amb una capacitat de resposta molt òptima en situacions límits com les viscudes en els darrers dies. Actualment, estem en ple procés d'increment de bombers, i ara comencem a disposar dels nous vehicles, encarregats ara fa tres anys, l'any 2019, i que, tecnològicament, estan molt més ben preparats i són molt més eficients. Alhora, desitgem que arribin ben aviat els equips de protecció individuals, tant per als voluntaris com per als funcionaris, de la manera més ràpida i efectiva possible.

I, abans de passar al segon torn, m'agradaria fer menció dels bombers del meu poble, els meus bombers voluntaris, que fa trenta-cinc anys que hi són i que estan fent torns aquests dies per tot arreu de Catalunya –a Corbera d'Ebre, a Olivella– i que ara mateix m'acaben d'informar que han sortit a un nou foc forestal a Sant Pere de Ribes. En tot cas, continuaré en la segona intervenció.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i farà la intervenció el diputat Jaume Butinyà. Endavant.

Jaume Butinyà Sitjà

Gràcies, presidenta. Bona tarda als presents. En primer lloc, agrair a la consellera Jordà i al conseller Elena la seva compareixença avui, conjunta, per explicar-nos el programa per a la prevenció i extinció d'incendis per a la temporada d'estiu d'enguany.

El context socioeconòmic ha canviat molt en els últims seixanta o setanta anys. Aquest fet ha comportat l'abandonament de pobles en zones rurals i de muntanya a Catalunya. Els habitants d'aquestes zones eren qui gestionava bona part d'un territori que ha acabat convertint-se en extenses masses boscoses com mai hi havia hagut, avui massa poc cuidades o poc gestionades.

Per altra banda, com ja s'hi ha fet referència, les polítiques de prevenció i extinció d'incendis a Catalunya tenen un balanç positiu. Els cossos d'emergència han anat aprenent la millor manera d'actuar davant d'un incendi forestal i, en conseqüència, la superfície total de boscos al nostre país ha crescut significativament, fins i tot potser una mica massa. La bona notícia de tot això és que tenim un país amb un gran patrimoni natural i paisatgístic que cal preservar i, en la mesura del possible, treure'n beneficis. També és cert que som davant d'un canvi climàtic que ja és una realitat més que evident. La suma de tot plegat ens porta, de fa anys, a la necessitat de disposar de plans de prevenció i actuació d'incendis forestals, primer, molt enfocats en l'època estival i, cada cop més, estirant-los al llarg de tot l'any.

La resposta a la situació exposada passa per dos grans línies d'actuació: prevenció i planificació en l'actuació davant de l'emergència.

Les polítiques de prevenció són i han de ser a mitjà i llarg termini, i avui de manera diferent de com s'havien aplicat en els darrers trenta o quaranta anys, incloent-hi la gestió forestal com una eina més per a aquesta prevenció. Ho ha explicat la consellera Jordà: fer política de prevenció és fer política de país. El pla de prevenció d'incendis forestals ha multiplicat per sis el seu pressupost anual; un pla ambiciós, amb una inversió històrica: fins a 72 milions d'euros repartits entre els anys 22 fins al 2025. Un pla que reformularà la prevenció d'incendis per protegir boscos i persones no només amb una mirada immediata, sinó plantejant nous paisatges adaptats, uns paisatges adaptats per evitar incendis a mitjà i llarg termini; un pla que territorialitza les inversions a tot el país i que diversifica infraestructures i es dota de noves eines per a la previsió del risc i d'episodis de perill, entre d'altres.

Una figura important en tot això és tot el que fa als plans d'emergència –Proccicat, Infocat, etcètera–, establint limitacions a l'accés al medi natural en dies de condicions extremes de temperatura o llargs períodes de sequera; també preparant i dotant el Cos de Bombers d'unitats especials, com poden ser els EPAF, dotant de majors recursos els Agents Rurals, etcètera.

Una línia d'actuació determinant per a l'aplicació de totes aquestes estratègies és evitar el despoblament –entenem la dificultat a l'hora de mantenir els habitants en zones rurals i de muntanya. Aquesta gent són els que han fet i fan possible moltes de les mesures de prevenció, i potser el més important: molt sovint són les que donen el primer avís d'alarma, que és del tot decisiu a l'hora de l'extinció.

Tot això cal explicar-ho, cal fer entendre a la ciutadania la necessitat de la prevenció i que cal destinar-hi recursos, i això vol dir molts diners.

Hem sabut també, darrerament, la intenció per part del departament d'instaurar una figura anomenada «tècnic de guàrdia forestal» o «enginyer forestal de guàrdia» –segur que tindrà funcions d'enllaç i de coordinació entre bombers i ADF. Per això ens agradaria..., si ens poguéssim donar alguns detalls més d'aquesta figura.

Amb el benentès que el risc zero no existeix, arriba el moment inevitable de que es produeix l'incendi –dic «inevitable» perquè les causes naturals també són l'origen dels focs, i aquests dies això ho hem pogut veure. És llavors quan les mesures de prevenció, juntament amb els mitjans previstos, preparats i coordinats, han de minimitzar els danys prioritzant les vides humanes, animals i béns materials. Una

vegada més, cal tenir ben dotats els serveis d'emergència del personal necessari, que caldrà comptar amb tothom: Bombers, bombers voluntaris, reforçar campanyes d'incendis, Agents Forestals, etcètera. Sense oblidar que a tota aquesta força li cal està ben dotada amb un parc mòbil adequat, modern, amb mitjans aeris, que disposin de noves tecnologies en l'àmbit de l'anàlisi i gestió d'emergències.

Malgrat tot el que es fa durant l'any –la prevenció i la dotació i renovació d'equips materials i humans–, és cert que no en farem mai prou. Aquests dies hem hagut de posar en marxa tot un dispositiu d'emergències per sobre del cent per cent de la seva capacitat, doblant torns d'equips i demanant la col·laboració a la gent del territori. Les condicions meteorològiques excepcionals que hem viscut i que vivim en les darreres setmanes –temperatures altíssimes, sequera acumulada en els darrers mesos, potser anys, tempestes seques, etcètera– ens han portat a la pitjor de les situacions per a un cos de bombers, que és la simultaneïtat d'incendis. És cert que tot és perfectible, però avui els equips d'emergència poden fer i fan la seva feina de manera coordinada i prou eficient.

Al parer del nostre grup, s'està fent una gestió correcta dels mitjans disponibles per fer front als incendis d'aquests dies. Ho demostra que, a hores d'ara, cap dels nombrosos incendis declarats l'última setmana està encara actiu. Tampoc cal lamentar danys irreversibles en habitatges o granges de la zona. Malgrat tot, avui veiem paisatges desolats que..., d'aquí a uns anys –no masses, esperem– podrem tornar a «disfrutar» d'un paisatge verd i viu com el de fa poc més d'una setmana.

Ja hem dit que els episodis d'emergència els han de resoldre els tècnics; el paper que hem de fer els polítics ha de ser reduït. En tot cas, la nostra feina és i ha de ser prèvia, procurant que els responsables dels serveis d'emergències, com és en aquest cas, disposin dels mitjans necessaris i suficients. No interferir durant les hores que es desenvolupa l'emergència i, per tant, la presència de polítics a la zona de l'incendi ha de ser la justa. La meua experiència com a bomber em reafirma en el que preveuen els plans d'emergències: situar els polítics en els centres de coordinació; en definitiva, deixar actuar els comanaments i evitar contraordres. Podríem dir que el turisme polític no apaga focs.

Ja arribarà el moment d'avaluar l'emergència i com s'ha actuat, aprendre'n i millorar per a una futura actuació. Serà en la fase de recuperació de l'emergència on els polítics tindrem un paper més important, moment on caldrà aplicar accions i recursos necessaris per poder recuperar la normalitat en el territori i en la vida dels seus habitants.

Per acabar: quan segur que els polítics no som útils és quan no expliquem les coses com són. Aquest cap de setmana, i no fa massa estona, hem vist com es llançaven algunes preguntes malintencionades i es feien afirmacions que no ajudaven en res a la resolució de l'emergència. Utilitzar una emergència com la que hem viscut aquests dies per atacar políticament el Govern no sembla massa responsable.

En tot cas, res més a afegir. Consellera, conseller, moltíssimes gràcies per la seva compareixença una altra vegada, per les explicacions, per la feina feta aquests dies i per la feina que vindrà.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara tenen un torn els dos consellers. Consellera, conseller, teniu deu minuts cadascú per donar resposta. Iniciu qui considereu. (*Veus de fons.*) Conseller? (*Pausa.*) Endavant, doncs.

El conseller d'Interior

Bé, jo intentaré utilitzar-ne menys. Només vull començar per agrair al senyor del Partit Popular que ell, gràcies a la seva intervenció, m'hagi fet entendre que hi ha hagut incendis. No me n'havia adonat aquests dies. L'hi agraeixo moltíssim. I alhora li agrairé que ja que està tan preocupat per la coordinació, es coordini, tampoc

li costarà molt, amb el seu altre diputat del grup, i segurament l'ajudarà a no dir el reguitzell de despropòsits que ha dit en la seva intervenció. De veritat, li recomano que faci aquest exercici, que és qui es portaveu del tema. Avui no deu haver pogut venir i, segurament, si en comptes de venir aquí a fer el que ha fet, hagués contrastat el que ha passat durant tots aquests dies en el que ha estat puntualment informat, no hauria dit les barbaritats que ha dit. I, a més, només en diré una que és molt evident: ha dit que aquí fora hi havia una manifestació per les condicions laborals dels bombers... (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí, ho ha dit. Es deu haver equivocat, però ho ha dit, i em sembla que tots els altres ho han pogut escoltar. No costa tant saber per què estaven aquí, per què estaven aquí reunits. Indica fins a quin punt la frivolitat de la seva intervenció, que em sembla que expressa fins a quin punt no ha tingut el més mínim interès per assabentar-se del que ha passat aquests dies. I, en fi, per tant, em limito a deixar-ho aquí. Amb tota sinceritat, em sembla sincerament –i no utilitzo normalment aquestes paraules, ho sap– d'una frivolitat extrema, amb tota franquesa.

Comentaré coses que em sembla que són molt rellevants, i una és el tema de l'horitzó, alguns ho han comentat, diferents grups. L'horitzó, on anem en temes de personal, d'acord?, en temes de servidors públics, per entendre'ns. Un és a la contractació; a la contractació de molts més servidors públics en l'àmbit dels serveis operatius: 250 bombers anualment i anar-ho fent, anar seguint, anar seguint fins arribar al volum de 3.200 professionals. Ens sembla que és imprescindible aconseguir-ho i fer-ho. I, per tant, per això hi ha una promoció que acaba de sortir; hi ha una promoció que està fent les proves ara –bé, unes proves que estan en marxa– i unes altres de 250 que sortiran aquest mateix any 2022, juntament amb la de cent d'agents rurals. Seguir en aquesta direcció.

I, en l'altre personal, tendir a l'estabilització. Sí, és un drama, un problema que existeix des de fa molts anys –molts. Alguns..., em sembla que el director ara em deia que un senyor amb el que ha estat parlant, un company, un treballador li deia: «Joan, porto..., fa vint-i-dos anys aquí, no?» Això no pot ser. I, en aquest sentit, l'estabilització. I em deia el director que el 13 de juny va sortir la convocatòria d'estabilització i de concurs de mèrits de la Generalitat en general. I estem treballant perquè s'incorporin també aquests en aquest procés d'estabilització, perquè el nostre horitzó és aquest, el de l'estabilització i el de reforçar els cossos operatius.

I també en l'àmbit voluntari, no?, dels voluntaris, s'ha fet una prova de tres-cents i ara de dos-cents, perquè també creiem que s'ha d'anar complementant. Són molts anys sense contractació –molts anys. I això s'ha d'anar fent, doncs, amb determinació, any a any, com ho estem fent, que aviat n'haurem contractat mil; són molts, atenent al que s'havia fet fins ara. Llavors, es pot posar en valor o no, això cadascú decideix el que vol fer, posar-ho en valor o menysprear-ho. Cadascú pot decidir. Però, en tot cas, em sembla que és molt important per al Cos de Bombers i per al Cos d'Agents Rurals.

Per tant, des d'aquest punt de vista, el tema de l'estabilització..., la nostra voluntat és que es produeixi l'estabilització, perquè ens sembla que no és la manera d'estar com estan en aquests moments. No és fàcil, perquè saben que tot és lent, costa i és difícil, però el director ha estat treballant amb ells des de que estem a govern, en aquests moments fa un any, i estem en aquesta línia, perquè és la nostra voluntat que així sigui, a banda de que amb ells mateixos s'ha arribat a acords històrics amb relació a uns plusos, etcètera, fa uns dies. I també em sembla que..., una reunió que hi ha demà, per arribar a acords sobre plusos i acords que portaven molt de temps, aquests treballadors, reclamant.

M'ha fet moltes preguntes sobre temes laborals; ni tinc temps ni tinc el..., vull dir que no tinc cap inconvenient en parlar-los-en, però m'ha fet referència a moltes més qüestions que en aquests moments, doncs, no li'n puc donar resposta precisa. Però quan em deia quin és l'horitzó, aquest és l'horitzó: el de l'estabilització i el

de la contractació de personal. Fins a arribar a l'horitzó de 3.200, anar contractant anualment, i si pot ser dues vegades a l'any, promocions de 250.

Ha fet referència al delictes, el diputat de VOX. Els Mossos d'Esquadra fan dos feines: una, investigar, detenir i a sobre trobar les proves perquè pugui passar el que ha passat, que és que ingressi a presó. I així nosaltres seguirem treballant, gràcies a la investigació d'Agents Rurals i, després, des del mateix Cos de Mossos d'Esquadra treballant en aquest sentit.

I, llavors, entro en el tema aquest –perquè és que tinc poc temps– de la coordinació. No és fàcil –no és fàcil. Jo he tingut aquests dies l'oportunitat d'estar moltes moltes moltes hores allà, doncs, amb els responsables de Bombers, amb Agents Rurals i amb els responsables del president del secretariat de les ADF, i és veritat, a vegades hi han problemes, perquè el rol de cadascú és diferent i l'emergència és molt més complexa que un powerpoint, per entendre'ns. I, per tant, doncs, sí, hi han disfuncions. I, per tant, existeixen i les estem llimant i les estem gestionant.

Quina és la meva impressió? Que aquests dies han anat, des d'aquest punt de vista de la gestió de la coordinació entre ADFs i Cos de Bombers, molt bé. Jo crec que així, a més a més, m'ho han manifestat les ADF. Per tant, aquest és el camí en el que seguir treballant.

En relació amb les reaccions dels ajuntaments, naturalment, quan està cremant-se el teu municipi, com han d'estar l'alcalde i els regidors? Desesperats. I ho entenc perfectament, perquè he parlat amb ells quasi cada dia. Desesperats. I quan veus que marxen efectius aeris per anar a apagar Sallent i veus que el teu municipi s'està cremant, perquè els bombers consideren que allò pot aguantar i han d'anar a Sallent, perquè és molt perillós perquè pot obrir-se un flanc pel Llobregat, l'alcalde ho entén? No, evidentment que no. I del Solsonès? Tampoc. Però després passen els dies i el resultat final s'interpreta i es veu. Però en aquell moment, carai, com ho has d'entendre! Llavors, hi ha una qüestió de coordinació difícil en la que hi han declaracions desesperades. I tant, desesperades; les entenc més que perfectament, perquè he estat amb ells. Però hi ha una lògica, que he intentat explicar-la durant la meua intervenció, que és la de la prioritització i la de la planificació, per resoldre el global del «lio» que tens, de l'embolic que tens quan hi ha simultaneïtat. I aquesta és l'estratègia i aquest és el resultat final.

Quina és la percepció dels alcaldes ara, a més a més de la desesperació, com a conseqüència de la pèrdua de moltes hectàrees? Doncs molts dels mateixos alcaldes, que amb raó estaven desesperats en aquell moment al Solsonès o a Artesa i als pobles del seu entorn, feliciten els cossos d'emergència. I tant! I això ho he viscut també avui i ahir. Per tant, això és una qüestió dinàmica i la gestió de la política justament és aquesta: la capacitat de gestionar aquesta complexitat, de fer molta pedagogia i de ser present als llocs –de ser present als llocs– per explicar-te; també quan estan enfadats els alcaldes, naturalment, per fer pedagogia i explicar-ho i, després, tornar-hi i tornar-ho a explicar, no?

Bé; doncs aquest és, una mica, el plantejament. Sobre qüestions més vinculades a personal que ha comentat el diputat de la CUP, aquest..., jo crec que, més o menys, l'horitzó del que els volia expressar ja ho he fet. I jo diria que he dit tot el que volia dir.

I quan deia el diputat del Partit Popular sobre..., que hem dit diverses vegades «gràcies». Sí, i diré cinc mil vegades més «gràcies»: gràcies a la gent, gràcies als professionals. I, miri, i a pesar nostre, que així estarà content –a pesar nostre–: gràcies a tots els professionals, gràcies a tots els voluntaris, a les ADFs, als voluntaris de Protecció Civil, que són uns campions, que han estat treballant també i ho fan sempre tant com poden. Gràcies a tots ells, i a pesar nostre. Ja està.

La presidenta

Gràcies, conseller. Ara és el torn de la rèplica de la consellera. Endavant, si us plau.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Sí; gràcies, presidenta. Jo també començaré pel senyor Fernández. De fet, és la primera i l'última vegada que l'anomenaré, eh? Però, en qualsevol cas, em va bé començar en aquest sentit. Tampoc sé si començo molt estressada o no massa estressada o amb molta autocomplaença o no. El que li asseguro que, defugint el cent per cent de la seva frivolitat extrema avui en aquesta compareixença, deixi'm-li dir que marxo..., bé, no marxo encara, marxaré quan acabem, però, en qualsevol cas, tinc la sensació que marxaré, si m'ho permeten –i no em mal interpretin en absolut tampoc, eh?–, satisfeta, però extremadament satisfeta. Molt i molt satisfeta. No perquè la consellera Jordà hagi respost molt bé o hagi fet una compareixença fantàstica; no, no, d'escoltar-los i de sentir-los a tots, a tots vostès, absolutament –sempre hi ha alguna excepció, me la permetran. Però no; no, pel que ara li diré. És a dir, deia que marxaré d'aquesta compareixença satisfeta, perquè per primera vegada, de manera unànime –jo no ho havia sentit mai, em perdonaran i no he tingut temps, però inclús ho miraré en compareixences anteriors de la consellera Serret o d'altres consellers, en aquest cas, d'agricultura i ramaderia de passades legislatures–, mai havia escoltat de part de tots els grups parlamentaris una reivindicació tan fefaent respecte a la prevenció i la gestió forestal a casa nostra –mai.

N'estava convençuda –n'estava convençuda– i no calien aquests incendis, òbviament. Estava convençuda que això cauria pel seu propi pes. El que jo avui he explicat i reconec és que és una inversió històrica –és que ho és! I que trist que temes tan importants en aquest país haguem de dir que hi ha una inversió històrica; és que abans no hi havia set aquesta inversió. I és evident, i estic amb tots vostès, que és insuficient –evidentment que és insuficient. Aquí tenen la primera que en reivindicarà en el Govern del país moltes més. Jo no entraré, company i amic Dani Cornellà, en fer aquesta certa cosa –que em sembla encertada, eh?, des del seu prisma–..., si els recursos del país han d'anar al Circuit de Catalunya o han d'anar a la Copa Amèrica; el que és evident és que els que van a un cantó no és en detriment dels que van en un altre o, en qualsevol cas, ajudin-nos, que sé que ho fa –que sé que ho fa, vostè concretament–, a que aquesta conselleria tingui més recursos.

En qualsevol cas, jo crec que ha passat una cosa extremadament evident avui, i és que al final..., i no dic que sigui mèrit de ningú, sinó que potser és veritat que en aquest país som més lents que en altres països. Però, en qualsevol cas s'ha acomplert el que intentàvem, el que el Govern intentava amb aquesta nova creació d'aquesta conselleria d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, i és que dos mons que durant tota la vida han competit, ara, d'una vegada per totes, no competeixin, sinó que cooperin. La política forestal i la política de prevenció són extremadament necessàries; no avui, no fa cinc anys, no en fa deu ni en fa vint, de fet, en fa molts més. Però ara, per descomptat, sense cap mena de dubte, és una obligació absoluta del Govern fer-ne aquesta gestió. Ho he explicat, eh?, no sé si aquesta prevenció d'incendis només pensant en la prevenció d'incendis forestals com a tal; també, fruit també de l'emergència climàtica, doncs, evidentment, des d'una vessant més enllà de la forestal, eh?, i, com dèiem, incorporar de forma habitual la protecció i l'autoprotecció també de les persones. Perquè aquests incendis no són els incendis, malgrat que algú encara ho negui, com als que estàvem, evidentment, acostumats.

Dit això, intento contestar de manera molt ràpida algunes de les coses que s'han dit, també extremadament interessants. Més d'un de vostès ha dit que arribava tard, aquesta compareixença. Aquesta compareixença arriba com quan sempre s'han fet. Però és evident que no té sentit tornar a fer aquestes compareixences ara, quan comença la campanya d'incendis, perquè, si algú encara no m'ha dit el contrari, la campanya d'incendis comença el 15 de juny. Llavors, canviem-ho, evidentment no té sentit.

Algú deia: «Els focs s'apaguen a l'hivern.» Sí, evidentment, però és que de veritat també se n'apaguen a l'hivern. Aquesta és la realitat del canvi climàtic. En vam

apagar al Cap de Creus el mes de febrer i no va cremar una hectàrea, que és moltíssim una hectàrea, eh?, en van cremar quatre-centes. És a dir, replantegem-ho conjuntament. És evident. Hi estic absolutament d'acord –absolutament d'acord. Una prova més de que estem en un altre moment.

El tema dels recursos, ja ho he dit, eh?, hem multiplicat per sis. És insuficient? Doncs és clar que sí. Una servidora hauria volgut multiplicar per vint-i-cinc. Quan vaig aconseguir que es multipliqués per sis, he de dir que vaig estar extremadament contenta, perquè veníem d'on veníem. I sí, és històric –sí, és històric. Bé, acostumem-nos a fer més història en aquest país, història bona, i llavors haurem de dir que no fem coses tan històriques, sinó que fem coses amb sentit comú.

Gestió forestal, més enllà de la prevenció. Gestió forestal, n'han parlat el senyor Alonso, la senyora Ibarra... És cabdal, és, evidentment, absolutament cabdal. També n'ha parlat el company Ferro. Aquí hi hem de dedicar molts esforços. I, de fet, ho fem, eh? Ja des de la legislatura passada estem treballant en el pla general de gestió forestal, que, de fet, el tenim pactat amb el sector. I ho han dit alguns de vostès, hem de fer que això sigui rendible, que treballar la fusta sigui rendible, perquè fins a dia d'avui no ho ha set.

En això estem també treballant amb el *hub* forestal, amb el Centre Tecnològic Forestal del país. De fet, per fer un pas més enllà de l'Incafust, molt més enllà. I en aquest cas, doncs, a través del CLT –també se n'ha parlat–, doncs, tot el tema de la construcció en fusta, eh?, la biomassa, per descomptat, que també ens serveix per al *pool* energètic. Però, en qualsevol cas, aquesta valorització de la fusta.

I en això ens passa el mateix –que ho ha parlat..., bé, ho han parlat tots vostès, eh?– amb el tema dels nostres pagesos i els nostres ramaders i les nostres pageses. Al final, això va de guanyar-s'hi dignament la vida –de guanyar-s'hi dignament la vida. No tindrem..., és a dir, el nostre esforç en aquest moment, ingent..., i també ho he de dir, l'hi agraeixo al senyor Cornellà, perquè jo crec que ha fet la radiografia perfecta. Durant masses dècades no s'ha fet política agrària en aquest país. I no se n'ha fet –no se n'ha fet. I això no es reverteix d'un dia per l'altre, malgrat que estem fent tots els esforços i més. Ara, la primera premissa és que el pagès, que el ramader, que la ramadera s'hi puguin guanyar dignament la vida. I ara estem treballant amb les eines –no hi són totes, però– que ens dona la llei de la cadena alimentària.

Estem treballant, evidentment, amb la llei dels espais agraris, eh? Ja vaig explicar a la senyora Ibarra que és veritat, que hem anat a poc a poc, és veritat, aquest reglament, però aquesta llei la va fer la companya consellera Serret. No es va fer abans. I aquesta llei va arribar molt tard, perquè havia de protegir els espais agraris, i al final... Sí, sí, protegim els que queden, companys, però anem mirant el ciment i tot el que s'ha construït damunt d'espais agraris. Arriba el 2019, d'això fa quatre dies.

Al setembre despleguem el primer pla territorial sectorial al Penedès. I em vaig comprometre, amb aquesta mania que m'ha agafat últimament de dir dates en seu parlamentària –que vaig dir el 24, com bé sap, a una interpellació diria del PSC–, al registre de terres; que això també ens servirà, evidentment, per a totes aquelles terres que estan en desús i que s'abandonin, doncs, intentar que algú les mení, que algú les treballi. Però això no passarà si no s'hi poden guanyar dignament –dignament– la vida.

Els senyors de VOX em demanaven com havíem executat aquests diners. Doncs 1 milió i mig per a les urbanitzacions... –s'estan executant, eh?, els hem de tenir executats a final d'any, aquests 18–; 1 milió i mig en urbanitzacions; 1 milió i mig en inversió directa; en brigades de gestió forestal, 1 i mig també; en el GEPIF, gairebé 2; als ajuntaments n'hem donat 6. No sé d'on ha tret que als privats, als propietaris de boscos privats, que són el setanta-cinc per cent –del seixanta-quatre per cent de massa forestal, el setanta-cinc són privats–, és la primera vegada que els ajudem. Miri, aquí té la presidenta, mentre sigui consellera, del Centre de la Propietat Fores-

tal; és a dir, informin-se, perquè..., és a dir, que segurament els hem d'ajudar més? Doncs possiblement, no ho sé. Tenim molt de bosc a gestionar –molt de bosc–, però aquestes polítiques les fem sempre amb el sector –sempre, eh? I a qui hem d'ajudar també molt ara és els ajuntaments, perquè també tenen massa forestal i amb aquests tampoc s'hi ha pensat lo suficient. I ara ho estem fent.

Em queden quaranta-cinc segons i segurament algunes coses més a contestar, però entenc que a grans trets els contesto a tothom.

Una cosa de què també em feia referència la senyora Ibarra, però indirectament jo crec que tots una mica. Parlaven de les declaracions, aquest matí, del Marc Castellnou, del cap dels GRAF. Nosaltres hi parlem molt, sobretot la meva directora i el meu subdirector d'Ecosistemes Forestals –molt. El discurs d'en Marc Castellnou és el discurs que, des de la consellera Serret, almenys, eh?..., ho repeteixo, ho buscaré, perquè..., buscaré aquestes compareixences i intervencions de tots els grups polítics. Dic «de tots», eh? –de tots. Defensar el que defensa el cap dels GRAF, jo ho he sentit –i això ho he llegit i ho sé– a la consellera Serret i a una servidora. Mai una defensa de la gestió forestal..., ho ha dit molt bé diria que el company Ferro. Un arbre ben gestionat..., fer una gestió sostenible dels nostres boscos és evidentment el que havíem d'haver fet fa molts anys.

I acabo amb aquesta frase, eh? No es tracta de protegir una sola espècie –no es tracta de protegir una sola espècie. Es tracta d'actuar per tal de protegir la majoria d'espècies i que dos mons –i amb això acabo– que sempre han competit, cooperin. Aquesta és la força que tenim en aquest país, el sector ecologista, el sector ambiental, sempre ha protegit la biodiversitat; que, per cert, n'hem perdut un vint-i-cinc per cent. Però és que el sector primari, aquests homes i aquestes dones que, davant de l'emergència, van cremar allò que havien de collir al cap de dos dies i que ningú m'ho ha demanat, però val a dir que òbviament ho compensarem, com no podia ser d'altra manera. Entenc que no ho han demanat, perquè és una cosa òbvia. Tota aquesta gent també ha cuidat el territori. De fet, són els dos únics vectors que cuiden el territori –els dos. I sempre han competit i sempre ens hem barallat: gestió sí, gestió no, tallar un arbre és... I així hem arribat.

Però avui –i ara sí que acabo, perquè m'estic passant un minut i mig– aquest Parlament –no aquesta consellera, aquest Parlament– sí que ha fet un pas històric. Això sí que és un pas històric i els ben asseguro que ho celebri i els hi agraeixo.

La presidenta

Gràcies, consellera. Ara, en principi, demano als grups si volen obrir torn per fer més aportacions o ho deixem aquí. Aquí és consideració també dels propis portaveus dels grups. *(Pausa.)* Sí, voleu obrir? *(Pausa.)* Si voleu obrir, obriríem, llavors, molt breument. Us donem uns... què, dos minuts màxim? *(Pausa.)* Doncs posem dos minuts per grup parlamentari.

Endavant. Comença el Grup Parlamentari Socialistes. La diputada Ibarra, endavant.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Sí; gràcies, presidenta. Molt breument. No sé ni si els gastaré els dos minuts, eh? Bé, la consellera deia que potser era la primera vegada que aquí tothom defensava la gestió forestal. Jo no tinc memòria històrica en aquest sentit dins l'àmbit d'agricultura –evidentment, ho preguntaré al company Ordeig, que era el diputat que portava el tema–, però estic convençuda que ell sí que defensava la necessitat de la gestió forestal, com no podia ser d'una altra manera.

Però, miri, estic d'acord amb vostè, no?, que vostè deia que sortiria satisfeta d'aquí, per això, per aquesta unanimitat en el tema de la gestió forestal. Jo crec que en pot sortir satisfeta, però, a més a més, amb la responsabilitat i els deures de l'encàrrec que jo crec que li hem fet tots els grups parlamentaris, d'avançar, i d'avançar

de manera decidida en aquesta gestió forestal, perquè, com ja li he dit en la primera intervenció, no vèiem, no hem vist fins ara que s'hi apostés decididament.

Necessitem muscular, deia, el sector que es dedica a la gestió forestal, a la silvicultura, al sector de la fusta. Necessitem formació, necessitem recursos per poder, diguem-ne, tenir les eines necessàries i modernitzar-les. I, per tant, també una feina important que té el Govern, no?

I vostè parlava de guanyar-se la vida. I és cert, no?, és la millor manera: que els pagesos i pageses, ramaders i ramaders es guanyin la vida perquè no abandonin les explotacions. I això és fonamental. Però també és cert que necessitem treballar, més enllà de la llei de la cadena alimentària, amb altres vectors, no? I ho posava sobre la taula, vostè s'hi ha referit, a la llei d'espais agraris. Sí, és una llei del 2019, no va arribar fins al 2019. Potser –possiblement, eh?– va arribar tard, s'havia d'haver fet abans, però el que està clar és que encara no s'ha desplegat i que, per tant, no podem esperar més a que això es desplegui. Com més temps perdem, més temps anem posant, diguem-ne, impediments perquè aquelles terres que es poden abandonar, doncs, no puguin ser aprofitades per col·lectius que realment les poden tenir en ús, que això afavoreix el territori i afavoreix també, sobretot, les persones joves.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Sergio Macián, per dos minuts.

Sergio Macián de Greef

Gràcies, presidenta. No, señora Jordà, yo le he preguntado por el grado de ejecución de esas cantidades del plan de prevención de riesgos 2022-25, que no me ha concretado. Solamente pedía el grado de ejecución, transcurridos seis meses desde el inicio del año 2022; grado de ejecución, no las cantidades que están previstas para... –el grado de ejecución.

Dos. Nos parece poco que se destinen 5 millones de euros para la prevención de *incendis* en fincas privadas. Solamente le quería poner esto de manifiesto: nos parece poco dinero.

Y, en tercer lugar, ninguno de los dos *consellers* ha hecho mención alguna al tema de la verbena de San Juan, que nos parece que, en fin, limitar o restringir el uso de fuegos artificiales en un escenario de riesgo es interesante. Esto creo que el Govern lo tiene..., o ha anunciado que hay alguna medida. Pero, de momento, ustedes dos que están aquí no nos concretan nada en sede parlamentaria. En fin, lo agradeceríamos.

Y adelantándome a mi querido compañero el diputado Vergés... No lo estropee, señor Vergés, ahora dice que se va referir a mí por lo de la UME –no lo estropee. Dice usted cosas muy sensatas y parece de VOX: que gestionar bien los bosques supone potenciar la biomasa, supone *preus justos per a la pagesia*, que talar un árbol es más ecologista a veces que dejarlo crecer... Esto es todo muy sensato. No se convierta usted ahora en Mr. Hyde. Porque en redes sociales usted se transforma –se transforma en redes sociales. Y ha arremetido contra la UME, como arremetió contra el castellano en otra comisión, diciendo que no firmaría nada que viniera escrito en castellano.

Esta es la persona y el diputado que nos parece que debiera quedarse metido y no beberse usted la pócima que de vez en cuando se bebe.

Muchas gracias.

La presidenta

Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular. Té dos minuts, senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, no els gastaré. Donar-los les gràcies per la seva compareixença, per les respostes, però sí que els emplaço que, potser, doncs, un altre dia compareguin

més tranquil·lament a la comissió corresponent per poder parlar més a bastament, doncs..., diferenciat, eh?, els dos, perquè entenc que són temes diferents. I així podríem parlar-ne i aprofundir en qüestions més laborals, de plantilla, no?, i, per altre costat, en les polítiques que s'han de potenciar i que s'han de fer per treballar en el context que ens toca viure. Per tant, per ajudar per un costat a la pagesia i, per l'altre, fer front al canvi climàtic.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Lucas Ferro, endavant, per dos minuts.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies. Només aprofitaré aquests dos minuts per fer un incís en matèria pressupostària. És veritat que els pressupostos en aquesta qüestió segurament són històrics, però crec que la reflexió no és tant de política comparativa, sinó de saber quines són les necessitats del sector i què planteja avui la gestió del territori. I, per tant, els pressupostos són deficitaris o no en funció de les tasques de prevenció i de gestió del territori que ens fixem com a objectius.

I en això és on crec que és important la reflexió que en la mesura en què el sector primari no sigui capaç –per abandonament de terres, per abandonament d'activitats de gestió de boscos i silvicultura– de sostenir econòmicament la seva activitat, és quan haurem d'assumir pressupostàriament més i més tasques i més recursos a la gestió del territori.

Perquè la pagesia és veritat que representa que té poc impacte avui en el producte interior brut respecte al que havia tingut fa cent anys, però gestiona gran part del territori del nostre país. I és veritat que els propietaris forestals cobren avui el mateix que el que cobraven fa dècades pel preu de la fusta, però gestionen gran part dels boscos del nostre país.

I, per tant, o som capaços de fer això que a vegades se'n diu, no?, «bioeconomia forestal», d'integrar nous sectors econòmics en la gestió del nostre territori, o serà molt difícil de gestionar el país de cara a les properes dècades. I, per tant, nosaltres, més enllà dels recursos que hi haguem de posar, que ho farem sempre des de l'anàlisi dels recursos que necessitem per garantir que la gestió del territori sigui una política basal –i que, per tant, l'Administració l'ha de cobrir sí o sí–, el que ens importa és, també, que hi hagi economia rural que permeti fer aprofitaments que vagin en benefici de la gestió del territori.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Matías Alonso, dos minuts.

Matías Alonso Ruiz

Sí; gràcies, presidenta. Doncs molt breument. Dir que si la presentació de la campanya de prevenció i extinció d'incendis s'hagués fet una mica abans, abans de que comencés l'estiu meteorològic –el mes passat sense anar més lluny–, doncs no hauríem parlat tant dels incendis tan greus que hem patit aquests sis últims dies, i hauríem parlat molt més del que és la campanya en si, no?

En qualsevol cas, hi han dos eixos fonamentals per a la prevenció, que són, doncs, la disponibilitat de bones infraestructures forestals, i millorar en lo possible la gestió forestal. Dir que des del Grup Parlamentari de Ciutadans sempre hem defensat aquesta qüestió: la necessitat de fer una bona gestió forestal.

I, consellers, pla estratègic; consellera, pla estratègic, si us plau. Pla estratègic: un pla de prevenció estratègic que tingui l'horitzó 2030. I reiterar que tinguem una

bona revetlla. I per tenir-la, potser el Govern també té quelcom a dir. I, doncs, tinguin present aquesta qüestió.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Mixt. Senyor Alejandro... *(Veus de fons.)* Ah, ha marxat? *(Veus de fons.)* D'acord. Doncs... Així, doncs, saltem ara al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Tenen dos minuts, senyor Vergés.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies. Certament, consellera Jordà, és històric que el cent per cent dels grups d'aquesta cambra estiguem per la gestió forestal. Nosaltres hi hem estat sempre, i això, doncs, ens alegra. Com és històric també que el diputat de VOX hagi parlat en català. Jo l'animo a continuar en aquesta línia. No ho havia sentit fins ara.

Per fer gestió forestal, a vegades cal, o quasi sempre cal la maquinària, i ho dic com a ramader de pastura. És després, un cop adevosat, artigat, esponjat, etcètera, que el bestiar, les vaques, les ovelles, les cabres, doncs, poden ajudar-nos a mantenir-ho net, eh? I això, doncs, també cal fer-ho present.

I responent als grups que heu criticat la meva piulada sobre l'exèrcit espanyol, la llegeixo literalment, deia: «Visitem l'incendi d'Artesa de Segre fent costat a la gent i als ajuntaments dels pobles afectats, i agraint la feina impagable de professionals, tots, i de voluntaris. Trist, però, de veure que l'Estat que ens espolia ens envia un exèrcit que no caldria si poguéssim permetre'ns els mitjans adequats.»

Jo no dubto que els professionals de l'exèrcit fan bé la seva feina; de fet, així em consta voltant pel territori. Però una cosa no treu l'altra, i s'ha de poder dir tot. I s'ha de poder dir aquí que és molt pervers que el mateix Estat que t'espolia 20.000 milions d'euros l'any t'hagi d'enviar el seu exèrcit..., independentment que aquí tinguem un cert marge de millora en les inversions, no dic que no, però que t'hagi d'enviar el seu exèrcit per suplir uns mitjans que podríem tenir adequats, si fóssim ja, doncs, un país independent. I m'és igual si s'ha decidit que vinguin des d'aquí o ens els han enviat proactivament des d'allà.

Vist amb perspectiva, això és una humiliació –ho és, i Espanya aprofita això per desplegar tots els seus representants i blanquejar la seva imatge. I no gosar dir això seria demostrar que patim un cert síndrome d'Estocolm, i aquí a mi no m'hi trobaran mai de la vida.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana...

Salvador Vergés i Tejero

Em quedava un... És que havíem dit que eren cinc minuts, dos i mig i dos i mig. Han acabat sent dos, però...

La presidenta

No.

Salvador Vergés i Tejero

No, sí, ho havíem dit. Jo tinc un document del Parlament que hi diu «cinc minuts».

La presidenta

No. He demanat aquí que ho acordéssim. Tens deu segons que quedaven. Endavant.

Mercè Esteve i Pi

Un, dos, tres. El que sí que volia dir era que ens trobem en una situació a prop de Sant Joan, que el tenim aquí a la cantonada, i, des de Junts, el que volem fer és

una crida a la responsabilitat, davant d'aquesta revetlla, per gaudir-la amb la màxima seguretat, sense renunciar a ella, i sí, fent una crida a la solidaritat per si hem de renunciar a alguna cosa, perquè es tracta de salvar boscos, sí, però, per descomptat, salvar la vida dels qui salven els nostres boscos.

Finalitzo amb això.

La presidenta

Molt bé. Gràcies, diputada. I ara és el torn, per dos minuts també, del diputat Jaume Butinyà, d'Esquerra Republicana. Endavant.

Jaume Butinyà Sitjà

Gràcies, presidenta. Molt breument. A mi m'agradaria interpel·lar-nos a tots nosaltres, i també als nostres conciutadans, perquè actuem de forma conjunta, responsable, per col·laborar en la preservació del medi natural. És vital prendre consciència de la perillositat que tenen algunes de les activitats que desenvolupem, i que un petit gest pot desencadenar una situació de greu perill, com pot ser un incendi forestal. Siguem responsables.

Agrair un cop més i donar suport a la gran tasca que s'ha fet i que s'haurà de tornar a fer, de totes totes, per part de tothom. Quan jo parlava de tècnics, que són els que han de fer la feina, diguem-ne, d'extingir un incendi, no només parlava de cossos uniformats o de cossos d'emergència. Els pagesos també són mà d'obra especialitzada en el maneig d'una maquinària que no tothom n'és capaç. Els alcaldes són excel·lents coordinadors territorials. Per tant, el que cal és que trobem cada un la nostra posició en un lloc com aquest.

I, finalment, desitjar una bona revetlla de Sant Joan, festa dels Països Catalans, i aquest any amb més precaució que mai.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara demano resposta també breu. Dos minuts? *(Pausa.)* Doncs dos minuts cadascun. Endavant, conseller.

El conseller d'Interior

Bé, jo molt ràpidament. Amb relació a Sant Joan, jo només vull manifestar que les limitacions existeixen, i aquestes són conegudes, però es donaran a conèixer molt més; que les limitacions es fan sempre i a diari, en funció de la situació climatològica; que les limitacions no es fan al conjunt del país, sinó que es fan en funció de cada territori.

I és evident que al mig d'un bosc no és el mateix que al centre d'una ciutat mitjana o d'una ciutat o un poble del nostre país, i que, per tant, aquestes restriccions, aquestes limitacions es donaran a conèixer, com sempre, el dia abans de la revetlla, perquè és quan tenim amb precisió la previsió meteorològica per als dies aquests al conjunt del país. I naturalment que, com cada any, n'hi hauran, seran explicades i seran seguides, i segur que ateses pels ciutadans, i, si no, en tot cas, els serveis de seguretat i emergències els garantiran.

Res més. Afirmar de nou l'agraïment a tots els servidors públics i voluntaris, i ara afegeixo també el to, i l'enriquiment, i la constructivitat, diguem-ne, l'actitud constructiva que ha tingut aquesta compareixença, que em sembla que és útil per a tots.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Consellera, dos minuts.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Sí, començo com ha acabat el conseller Elena. També agrair el to, evidentment, i, sobretot, doncs, les aportacions que ens han fet arribar des dels diferents grups.

Intento contestar tres coses molt evidents que no he contestat perquè, doncs, se m'ha acabat el temps.

L'execució precisa del pressupost, d'aquest pressupost que n'anem dient «històric», del qual estic molt satisfeta, però que també dic que de ben segur hauria de ser més, malgrat que multipliquem per sis el que teníem just l'any passat. Portem executat prop del quaranta per cent, eh? Ho puc afinar, si em deixa una mica més de temps, perquè hi ha moltes partides. En qualsevol cas... Bé, més de temps avui no, eh?, vull dir que li faré arribar, si hi segueix tenint interès.

No sé si 5 milions en prevenció per als propietaris privats és poc o és molt. Sens dubte, és molt més del que hi havia; només en prevenció, que no en gestió, no ho confonguem, perquè al final hi ha una xifra que no els hi he donat –i amb això acabo–, i que ara no sé si trobaré..., però és molt possible, si tenen paciència, que sí... Sí, ja la tinc. Al final crec que és prou gràfic si parlem del pressupost que té la Direcció General d'Ecosistemes Forestals. El pressupost d'aquesta direcció general l'any passat era d'uns 25..., parlo..., no em facin dir, evidentment, els «picos», eh?, 25 milions d'euros. Enguany és de 51 milions d'euros, i té exactament les mateixes competències. Aquests són els números. Hauria de ser més? No ho sé. Tampoc conec cap altra direcció general del Govern del país que hagi doblat –doblat– el seu número de pressupost. I els hi ben asseguro que jo el triplicaria, eh?, per no dir multiplicaria per quatre. És bo saber-ho.

I, escoltin-me, no he contestat, en aquest cas –això ja passa, eh?–, al senyor Butinyà, que l'hem deixat per últim, però en qualsevol cas, sí que ha fet una aportació important que són els tècnics de Guàrdia Forestal que hem incorporat aquest any des del departament per fer suport, per donar suport als bombers i a les ADFs. Per nosaltres és important haver creat aquesta figura d'enginyer forestal de guàrdia, que està *in situ* i que ha set un element clau, també, en la coordinació, que ho reitero i ho torno a agrair, ha set clau, també, per com s'han pogut gestionar i com s'han pogut extingir aquests incendis; és a dir, que, també, posar-la en valor. I res més.

I és veritat, que m'he descuidat dir-ho, que marxaria avui –i marxo, ara sí, perquè ja estem a punt de marxar– molt satisfeta, però també amb molta responsabilitat, com he entrat també i amb molts deures, com no pot ser d'altra manera, però també convençuda de que compto amb la seva extrema complicitat.

Moltes gràcies i molt bona tarda a totes i a tots.

La presidenta

Doncs moltes gràcies, consellera, conseller. Moltes gràcies, diputades, diputats.

Aixequem la sessió d'aquesta comissió conjunta. I bona revetlla a tothom. Gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i tretze minuts.